

ALBINA

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel.
 Gh. Adamescu, I. Oțescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
 Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 " " " " 6 luni = 3 | Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscrisurile nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

P. Dulfu, Ce vedem prin satele țărilor din apus. (Cu 2 ilustrațiuni).

Călătoria familiei regale. (Cu 2 ilustrațiuni: Monumentul din Tulcea. — Podul „Carol I“).

Jubileul de 25 de ani al societății „Progresul silvic“.

Dragomir S. Petrescu, Necesitatea farmaciilor populare la școale.

Serbarea pentru Barbu Constantinescu. (Cu ilustrație: bustul lui).

T. D. Sperantia, Intre casă și școală.

M. Lungianu, Postelnicul Cumpănă. (Povestire).

I. Turgheniev (trad. G. C.), Ospățul Domnului.

De pe Domeniile Coroanei.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Curățirea mânușilor de piele. — Ferește-te. — New-Yorkul pe cale de a avea numai cetățeni nebuni. — Cum să ne păstrăm sănătatea. — Rânduiala.

PAGINA GLUMEAȚĂ:

Neculcea, Nu cântă găina? (Cu 6 ilustrațiuni).

ACTIVITATEA SOCIALĂ A PREOȚILOR
ȘI ÎNVĂȚĂTORILOR

Ion C. Ionescu, Memoriu asupra călătoriei făcută în vara trecută, 1910.

Incheierile congresului din Hamburg.

Econom Theodor Butuligă, Cuvânt ținut în ziua de Sf. Gheorghe.

Cronica: 10 Maiu la Risipiți. — Serbări școlare. — Cercuri culturale. — Mișcarea culturală la sate. — Conferință școlară. — Sfințire de biserică. — Instalare de paroh.

Ce vedem prin satele țării din apus ¹⁾

Când pleci dela noi prin țările apusene și intri în câte un sat de pe acolo, stai și te minunezi de cele ce ți-se desfășoară înaintea ochilor.

Abia-ți vine să crezi că ești într'un sat: ți-se pare c'ai intrat în vre-un orașel. Stradele pe cari treci sunt largi, curate, bine șanțuite, și cu pomi pe de-lături. (Tot așa sunt și șoselele dela câmp). Iar la dreapta și la stânga fiecărei strade vezi niște case mari, înalte, cu pereții albi, cu ușile și cu ferestrele largi, case tot una și-una, așezate cu rânduială, în șiruri drepte, de ți-e mai mare dragul să te uiți la ele!... Mai toate sunt zidite din piatră sau din cărămidă, și acoperite cu șindrilă, cu tinichea sau cu olane. Acoperișuri de stuf, de paie sau de coceni; nu găsești oricât a-i căută.

Dacă intri în vre-o casă, rămâi deasemenea uimit de cele ce întâlnești. Ce lucruri bune, ce rânduială, ce curățenie peste tot!... Nu-ți vine să crezi că ești într'o casă țărănească; ți-se pare c'ai intrat în vre-o casă de orașean cu dare de mână.

Fiecare sătean își are casa împărțită în mai multe odăi încăpătoare, și sub o parte a casei are o pivniță.

Prin curte, care deasemenea este foarte încăpătoare, vezi aceiași bună orânduială și curățenie ca și în casă. Grajdurile pentru vite, cotețele, sunt așezate departe de casă, spre fundul curții. Plugul, carul, grapa, coasa, în loc să fie lăsate în bătătură ca să le bată ploaia, vântul și soarele, sunt puse la adăpost într'un șopron bine acoperit, și tot așa și celelalte unelte de gospodărie. Pentru fiecare lucru, sătenii aceștia au câte un loc anumit, și fiecare lucru e pus la locul lui, ca să știe de unde să-l ia la trebuință și să nu piardă vremea căutându-l în zadar.

* * *

¹⁾ Din „Folosele învățăturii” (Biblioteca Societății „Steaua” No.2), Ediția a II-a, ieșită acum de sub tipar.

Gunoii, în loc de a-l lăsa ca să umple toată curtea, îl adună grămadă la un loc, într'o groapă departe de casă, și când e bun pentru îngrășatul pământului, îl cară la câmp și-l împrăștie peste ogoare, spre a le face mai roditoare.

Ca să vezi băltoace prin curte și gunoaie sau alte necurățenii, cari dau naștere la tot felul de boale, ferit-a Dumnezeu!

Sat din Franța (Annemasse).

Vite nu găsești multe în bătătură și prin grajduri. Dar acelea ce le au, sunt de soiuri și bine îngrijite. Și de aceea un cal de a-i lor are putere cât doi sau trei de-ai noștri de pe la țară. Același lucru se poate spune și despre boi. Și o vacă de-ale lor dă lapte cât două sau trei de-ale sătenilor noștri.

Apoi laptele vacilor și al oilor la ei nu se risipește fără nici un folos. Ți-e mai mare dragul de smântâna, de untul și de brânzeturile curate și gustoase, ce știi să le scoată din lapte, nu numai pentru trebuințele casei lor, ci și pentru vânzare la oraș, luând pe ele bani frumoși.

Dar păsări frumoase ce vezi prin bătătură!... găini, găște, rațe, curci și altele, cari toate își au și ele locuința lor deosebită și încăpătoare, și după urma cărora deasemenea sătenii aceștia știu să tragă o mulțime de foloase.

Dincolo de casă și de curtea cu acareturi dai peste o grădină largă și bine împrejmuțată din toate părțile. Și în această grădină găsești tot ce-i trebuie unui gospodar la casa lui, pentru hrană, și tot ce poate să-i facă viața mai plăcută. Și anume, pomi de tot soiul, altoiți și bine îngrijiți,

ca: meri, peri, pruni, cireși, piersici. Apoi tot felul de legume, ca: varză, cartofi, ceapă, usturoi, morcovi, castraveți, mărar, pătrunjel, pătlăgele, ardei și altele. Nu lipsesc din grădină nici florile, nici albinele.

A lăsa cineva ca să crească ciulini și scaeți pe locul din prejurul casei sale, a cumpără fructe și legume de pela străini: aceasta ar fi o rușine din cele mai mari! — așa ceva nu se pomenește prin satele acestea. Ba nu numai că acești săteni nu sunt nevoiți să cumpere, ci au de unde să mai și vândă pe la târguri: fructe, legume, ceară, miere și altele, încât ei câștigă și pe lucruri de acestea sume frumoase de bani.

*
* * *

Dacă se întâmplă să treci prin vreunul din satele acestea Dumineca, sau într'o zi de sărbătoare, când poporul e în biserică: ce vezi?.. Cârciuma goală de tot, iar biserica cea largă și frumoasă din mijlocul satului înghesuită de săteni, cari ascultă cu smerenie sfânta slujbă dumnezeiască și cuvântarea plină de învățături frumoase ce le-o spune la sfârșit preotul lor.

Și dacă întâmplarea face să te mai întoreci prin acelaș sat și într'o zi de iarnă, rămâi iarăși mirat de cele ce vezi. Sătenii aceștia nu se mulțumesc a munci numai vara. Ei își găsesc și iarna de lucru: ba, să-și dreagă uneltele de cari au trebuință primăvara și vara la munca câmpului, sau să și-le facă din nou, — ba, unii să împletească pălării din pae, — coșuri și coșulețe, din nuele de răchită, — rogojini, din papură, — și altele, nu numai pentru trebuințele lor, ci și pentru vânzare.

Și de oarece ei câștigă astfel prin munca lor, și în timpul iernei, parale frumoase: primăvara nu numai că nu-i află înglodați în datorii, ci din potrivă: îi găsește și cu oarecari economii puse de-o parte, la *Casa de economie* sau *Banca* ce se află chiar în satul lor, înființată de ei înșiși, sub conducerea învățătorului și a preotului din comună. Și când un sătean e lovit de vre-o nenorocire, sau ajunge cumva în mare strâmtorare de bani, nu e nevoit să se împrumute dela cămătari, cu dobândă de sută la sută sau și mai mult, pentru ca după câtva timp să i-se vândă la mezat tot ce are; ci se împrumută dela Bancă cu o do-

bândă mică de tot, sau ia din banii ce are puși acolo, la cari mai primește pe deasupra și o dobândă.

Iată cum știu să se ajute sătenii de prin alte țări!

* * *

Tot așa de pricepuți și de chibzuiți ni-se arată ei și la munca câmpului.

Sat din Elveția (Hermance).

Țarinile lor nu sunt adeseori nici pe jumătate așa de roditoare ca ale noastre; dar ei știu, prin hărnicia și prin deșteptăciunea lor, să le facă de două și de trei ori mai roditoare. Și de aceea rare-ori se întâmplă să vezi prin satele acestea oameni nevoiași; mai toți sunt cu dare de mână, oameni cari „au după ce să bea apă“.

Și pe cât sunt de pricepuți întru a-și agonisi cele trebuincioase, tot așa de pricepuți îi vedem pe acești săteni și întru a se feri de boale, a-și păstră și îngrijii sănătatea lor și pe a copiilor ce le-a dăruit Dumnezeu.

Ei se îmbracă totdeauna bine, potrivit cu timpul de afară, și locuesc — precum am văzut — în case încăpătoare și curate. Apoi știu și să trăiască bine, să se hrănească cum se cade, întâi: fiindcă au din ce și le dă mâna, al doilea: pentrucă femeile lor — tot atât de harnice și de chibzuite ca și bărbații — se pricep, din ceace au, să facă în fiecare zi felurite mâncări bune și hrănitoare, și al treilea: pentrucă ei știu cu toții că omul, dacă se hrănește prost, numai cu mămăligă, ceapă, varză, castraveți și dacă nu mănâncă și

carne, ouă, lapte, unt și alte mâncări de acestea mai hrănitore, este ca și vita când o hrănești numai cu paie sau cu coceni: slăbește pe nesimțite, obosește și se îmbolnăvește mai lesne, nu duce mult la nici un fel de muncă.

Mai pe scurt: *rânduială și curățenie, muncă stăruitoare și cu pricepere, bogăție și trai bun*, iată ce vedem prin satele țărilor apusene.

P. Dulfu

Călătoria familiei regale ¹⁾

Sâmbătă, 30 Aprilie, urmând ca Maiestățile Lor să viziteze instalațiile de pescării dela gura brațului „Sf. Gheorghe“, precum și canalul „Regele Carol I“, făcut de corpul tehnic al serviciului pescăriilor Statului, yachtul a părăsit la orele 8 dimineața locul său de ancoraj, luat în ajun seara.

La trecerea yachtului pe dinaintea atât a orașelului Mahmudia, a satului Prislav și a diferitelor cherhanale de pescării, Maiestățile Lor au fost salutate de populația eșită la mal, în haine de sărbătoare, petrecându-Le cu uralele lor.

La satul Sf. Gheorghe, yachtul a fost întâmpinat de o flotilă de 200 lotci pescărești, ai căror vâslași au făcut ovațiuni Maiestăților Lor Regelui, Reginei și Familiei Regale, yachtul ancorând la debarcader unde se află ridicat un foarte frumos arc de triumf alcătuit de instrumente pescărești împodobite cu steaguri tricolore și plante acuatice.

M. S. Regele a fost primit de primar, de Dr. Ionescu, administratorul pescăriilor din Deltă, și de întreaga populație care se află înșirată d'alungul drumului ce duce la cherhanalele Statului.

Soțiile funcționarilor și ale pescarilor au oferit M. S. Reginei și A. A. L. L. R. R. Principeselor buchete de lăcrămioare.

În timp ce Suveranul eră condus de d. Dr. Antipa, directorul general al administrației pescăriilor, ca să viziteze instalațiile, M. S. Regina, dimpreună cu A. A. L. L. R. R. Principesele, au eșit cu barca la mare.

M. S. Regele a azistat la operația scoaterii și manipularii icrelor de nisetru. În urmă, S'a imbarcat pe remorcherul Razelm, cu care a fost condus până la bară.

La plecare, Maiestățile Lor au fost petrecute cu aceeaș mare însuflețire ca la sosire în localitate.

La orele 3, yachtul oprindu-se la debarcaderul instalat lângă canalul „Regele Carol I“, locuitorii satelor Murighiol și Juslina, cu preoții, dregătorii lor și cu școalele, au primit pe M. S. Regele la mal cu mare bucurie, dând mărturii de nețărmurit devotament și adâncă venerație.

¹⁾ Vezi No. 33.

D. Dr. Antipa I-a prezentat pe inginerii care au executat canalul.

Primarul, musulman de obârșie, cetățean român însă, a rostit cuvinte de bună venire.

M. S. Regele a vorbit atât cu preoții cât și cu enoriașii lor, timp îndelungat, apoi a trecut să vadă micul monument ridicat la 1906 în amintirea inaugurării canalului. În urmă, dimpreună cu M. S. Regina și Familia Regală, s'a îmbarcat pe vaporușul Chilia care l-a condus pe canal. Acest canal merit să îndulcească apa lacului Razelm, făcându-l astfel productibil, și care are o întindere de 14 kilometri, este o lucrare care face deosebită cinste atât d-lui Dr. Antipa, inițiatorul, cât și inginerilor Scia și Vidrașcu, care l'au construit cu multă pricepere în condiții solide și cu mijloace financiare restrânse.

După o plimbare pe o întindere de 7 kilometri, vaporușul a fost întors către fluviu, unde Maiestatele Lor S'au îmbarcat pe

Monumentul comemorativ al reanexării Dobrogei (Tulcea)

yacht. Populația, în cântecele copiilor și a uralelor, a salutat plecarea Maiestaților Lor.

La orele 7.30 seara, yachtul a ancorat în jos de Tulcea.

A doua zi, 1 Maiu, Maiestățile Lor, având a vizită orașele Tulcea și Sulina, la orele 9 jum. dimineața, yachtul a părăsit locul de ancoraj, iar după o jumătate de oră, a acostat la debarcaderul primului oraș. Trecerea pe dinaintea portului care eră prea frumos decorat și ajungerea la debarcader s'a făcut în mijlocul unei mărețe manifestații a tulcenilor; muzicile, corurile copiilor, clopotele bisericilor, sunetele sirenelor și puternicile urale ce au izbucnit când M. S. Regele iubit a pășit la mal, au dat o mare solemnitate aceluși moment.

Pe puntea debarcaderului, Suveranul a fost întâmpinat de generalul comandant al diviziei X care a prezentat raportul; de asemenea și d. căpitan al portului. D. primar L'a primit la mal, rostindu-I o frumoasă cuvântare prin care exprimă recunoștința cetățenilor pentru onoarea ce le-a făcut venind a le vizită orașul. M. S. Regele mulțumind s'a îndreptat către compania de onoare, la al cărui flanc drept se află corpul ofițeresc al garnizoanei, trecând-o în revistă în aclamația trupei. Apoi ducându-se spre școale, elevii L'au salutat cu stegulețe, iar elevele cu flori; veteranii și corporațiile, societățile, l'au primit cu prelungite urale. În salonul de recepție d. prefect a făcut prezentările. Maiestatea Sa a convorbit cu d-nii consuli și d-nii magistrați, funcționari superiori ai județului și orașului, cu profesorii și profesoarele cât și cu persoane de distincțiune. Doamnele au prezentat M. S. Reginei buchete de flori, iar elevele diferitelor școli au cântat și au înfățișat tablouri vii. M. S. Regele întorcându-se la bord, yachtul a plecat din Tulcea la orele 11 dimineața, publicul făcând Suveranului aceleaș entuziaste ovații ca la sosire.

În dreptul satului Regele Carol I cât și pe canalul Sulinei, la satele de pescari Gorgova, Carmen-Sylva și Principele Carol, locuitorii au exprimat și ei iubirea lor prin cântece și urale. Toate aceste sate aveau pe maluri arcuri cu împletituri de verdeață și steaguri. După o călătorie de 3 ore prin acest braț, yachtul a ajuns la Sulina. Când a apărut la limita de vest a portului, Suveranul a fost salutat cu salve date de artileria diviziei a II-a a monitorilor.

Priveștiștea care înfățișă atât orașul cât și portul eră măreață. Echipajele bastimentelor de războiu străine și naționale au dat onorurile; de asemenea și echipele celor de comerț au salutat cu pavilionul și cu urale.

Entuziasmul cu care populația de diferite neamuri ale orașului a primit pe Maiestățile Lor eră cum nu se poate mai mare; yachtul a defilat în tot lungul portului în sunetul imnului național cântat de muzici și de diferitele coruri și a îndelung repetatelor urale ale publicului aflat pe piețe, la ferestre și pe bastimente.

La debarcader, M. S. Regele a fost salutat de d-nii membri ai comisunii europene a Dunării, care în urmă, dimpreună cu soțiile, au trecut pe yacht, unde au prezintat omagiile lor M. S. Reginei, d-nele oferindu-I frumoase buchete de flori. Tot pe debarcader a fost

salutat de d-nii comandanți ai staționarelor Francez și Austroungar, de vice-consuli și de funcționarii superiori ai comisiei.

La mal, primarul după împlinirea strămoșescului obicei de primirea Domnitorului cu pâine și sare, a rostit o călduroasă cuvântare de bună venire. D. prefect a prezentat pe membrii autorităților locale și preoții diferitelor confesiuni. În urmă M. S. Regele trecând în revista companiei de onoare dată de divizia echipagelor marinei militare, S'a îndreptat la biserică trecând printre societăți și școale așezate în lungul drumului pe ambele laturi și care L'au aclamat și salutat cu flori.

În biserică a fost primit de P. S. S. Episcopul Dunării-de-Jos înconjurat de cler în odăjdii cu imnul „Bine-venit ești în casa Domnului Alesul Lui“.

După ruga înălțată către Dumnezeu M. S. Regele a sărutat Sf. Cruce în care timp corul maicilor dela mănăstirea Cilic-Deré a cântat imnul național.

M. S. Regele a mers în urmă la locul unde se clădește catedrala nouă a orașului care va fi un măreț locaș de rugă pentru slăvirea A-tot-puternicului.

Aci parohul ei preotul Gheorghiu, a adresat M. S. Regelui cuvinte de adâncă recunoștință pentru soliciținea constantă ce Dânsul o arată în toate împrejurările pentru întărirea credinței prin indemn și pildă la ridicare și restaurare de biserici.

Arhitectul Mihăescu, a dat toate deslușirile cu privire la executarea clădirii, iar corul de copile condus de preot a cântat imnul național.

La orele 5 M. S. Regina dimpreună cu A. A. L. L. R. R. Principele Ferdinand, Principesa Maria și Elisabeta au eșit în mare cu yachtul „Carolus Primus“ al Comisiunii Europene unde membrii ei au oferit o gustare.

La orele 5 jumătate M. S. Regele, însoțit de A. S. R. Principele Carol și comandantul marinei au mers în barcă de au trecut în revistă statul major și echipagiile, atât a staționarului francez „Maria Blanche“ cât și celui austroungar „Taurus“, precum și a monitoarelor „Lascar Catargiu“ și „Ion Brătianu“.

La aceste din urmă Maiestatea Sa a inspectat în mod amănunțit artileria bordului și munițiunea diferitelor guri de foc.

Atât la sosire cât și la plecare, Suveranul a fost salutat cu 21 lovituri de tun.

La prânzul dat pe bordul yachtului regal, la orele 7 jumătate seara, au avut onoare a lua parte P. S. S. Episcopul Dunării de Jos, cu archimandritul său de scaun, d-nii membrii ai comisiei cu doamnele, comandanții staționarelor străine, vice-consulii, prefectul județului, primarul orașului, comandantul marinei militare cu comandanții de bastimente, funcționarii superiori ai comisiei cu d-nele, șefii deregătoriilor locale, parohul bisericii și hoge, în total 65 persoane.

După masă a avut loc pe puntea vasului o recepție la care

au luat parte ofițerii, bastimentelor staționarelor străine, persoanele de distincțiune a orașului cu d-nele și corpul profesoral.

D-nii ofițeri au fost prezentați Maiestăților Lor de comandantii respectivi, iar celclalte persoane de către d. prefect.

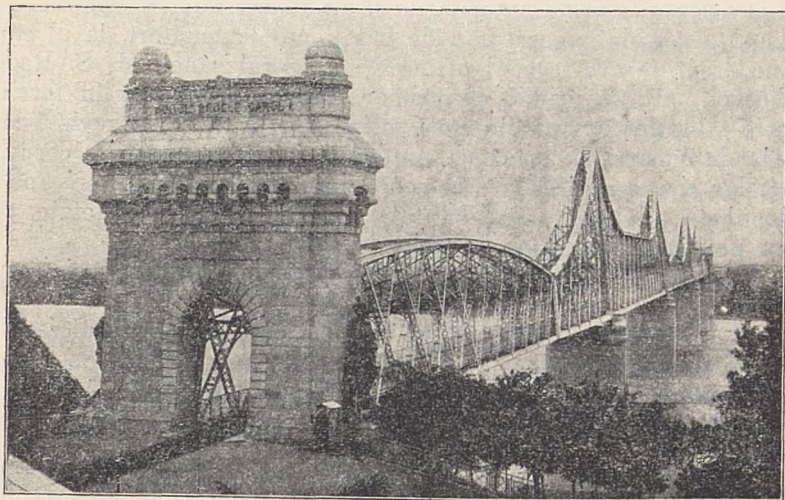
În acest timp yachtul a condus pe Maiestățile Lor prin port, care ca și orașul eră prea frumos iluminat, iar în urmă S'a oprit în fața palatului comisiunii, bogat iluminat cu lămpi electrice ce reprezentau tricolorul român și coroana de oțel. De aci Maiestățile Lor au azistat la frumoasele focuri de artificii trase în onoarea Lor de pe esplanada acelu palat.

La orele 10 seara yachtul acostând la debarcader, M. S. Regele și Familia Regală S'au retras în apartamentele Lor, salutați de întreaga azistență de pe bord, iar de către publicul dela mal cu urale

Luni, 2 Maiu, la orele 10 dimineața, Maiestățile Lor au părăsit portul Sulinei în mijlocul aceleiași animații ca la sosire. Yachtul regal îndreptându-se pe canal în sus a fost escortat de acelu al comisiunii. cât și de staționarele străine. În trecerea pe dinaintea satelor din canal cât și orașelor Tulcea, Galați și Brăila, Maiestățile Lor au fost salutate cu însuflețire de populația eșită la mal pentru a-și manifesta din nou iubirea și respectul lor către Suveran și Dinastie.

La orele 12 jum. noaptea, yachtul ajungând la Hârșova s'a oprit la debarcader, unde a stat peste noapte.

Înainte de a ajunge în acest oraș, M. S. Regele a primit pe prefectul de Tulcea, care s'a debarcat acolo, însărcinându-l a exprima populației orașelor și satelor vizitate, viile Sale mulțumiri, pentru primirea călduroasă ce I s'a făcut.

Podul «Carol I.»

Marti, 2 Maiu, la orele 7 jum. dim., yachtul a fost pus în mers pentru a conduce pe Maiestățile Lor la Cernavoda, unde a

ajuns la orele 10 dimineăta. Sosirea M. S. Regelui a fost salutată cu 21 lovituri, de o baterie de artilerie. Yachtul acostând, Maiestatea Sa, înainte de a eși la mal a primit pe puntea vasului pe d-nii: prim-ministru Carp și pe d-nii miniștrii Marghiloman și Delavrancea.

În urmă, M. S. Regele a descins la țarm, unde a fost primit de d. prefect de Constanța și primarul orașului. În dreptul companiei de onoare, generalul Istrati, comandantul diviziei a IX, a prezentat raportul; apoi Maiestatea Sa a trecut în revistă corpul ofițeresc și compania de onoare; în urmă a trecut printre public, care L-a aclamat cu mare însuflețire.

Aci, M. S. Regele a convorbit cu toate persoanele aflate în jurul Său.

La orele 10 și jumătate, urmând a pleca cu trenul de Constanța, S'a înapoiat la bord, și dimpreună cu M. S. Regina, Ramilia Regală, L-a părăsit în uralele gardei și a marinarilor, după ce mai întâiu Și-a exprimat viile Sale mulțumiri d-lor Râmnicianu și Ștefănescu, cât și comandanților yachtului. Trenul regal, punându-se în mers sub conducerea d-lui director general Cottescu a fost oprit la stațiile Medgidia și Murfatlar, unde Maiestatețile Lor au fost primite cu mare bucurie de public. Primarii au prezentat pâinea și sarea; școalele au cântat imnul național; comunitățile cu șefii lor spirituali meseriașii, veteranii și locuitorii din împrejurimi Le-au salutat la sosire și la plecare cu prelungite urale.

Sosirea trenului regal în gara Constanța a fost vestită orașenilor cu salutul de tunuri dat Suveranului dela crucișătorul Elisabeta.

Pe peron se aflau autoritățile și un distins numeros public, precum și garda de onoare dată de batalionul 9 vânători, la al cărui flanc drept se află corpul ofițeresc al garnizoanei. M. S. Regele coborând, a fost primit de primar, care a pronunțat în termenii foarte călduroși cuvinte de bună sosire, apoi a trecut în revistă compania de onoare. În urmă, d. prefect a făcut prezentările corpului consular și a autorităților; în acest timp M. S. Regina, trecând în salonul de primire, a fost salutată de doamnele din societate, cari I-au prezentat frumoase buchete de flori.

În fața gării se aflau înșirate școalele, societățile și corporațiile.

M. S. Regele, ducându-se pe jos dela gară la cartierul regal și trecând pe dinaintea lor, a fost aclamat cu mare însuflețire, precum și de public, care prin puternice urale și-a manifestat bucuria ce simte de a revedea sănătos în mijlocul lor pe veneratul și iubitul nostru Suveran.

În curtea Palatului, Maiestatea Sa a fost primit cu imnul național, cântat de corul școalelor. Înainte de a trece în apartamentele Sale, a primit defilarea sătenilor, unii călări, alții conducând căruțe.

La orele 6 seara, Maiestatețile Lor s'au dus în port pentru a inaugura acolo pavilionul ridicat pentru M. S. Regina, la capătul malului de mare.

Aci au fost întâmpinate de d. Anghel Saligny și de inginerii construcției portului, precum și de invitați.

La prânzul dat la orele 8 p. m. în sala de ospăț a cartierului regal, au avut onoare a luă parte d. prim-ministru Carp, d-nii miniștri Marghiloman și Delavrancea, generalul de divizie Boteanu, comandantul corpului V de armată, d. Anghel Saligny, prefectul județului d. Pariano, contra-amiralul Eustațiu, comandantul marinei militare, d. Căuănău, primarul orașului, cu d-na. d-nii ingineri inspectori generali Râmniceanu și Casimir, comandanții brigăzilor de infanterie, cavalerie și artilerie, comandantul crucișătorului Elisabeta, d-nii magistrați, președintele consiliului județean, protoierul județului, parohul elin și hokea și alte persoane de distincție, în total 45 persoane. Seara orașul și portul au fost frumos iluminate. Detașamente din trupele garnizoanei au efectuat retragerea cu torțe pe dinaintea cartierului regal.

(De pe Monitorul Oficial)

Jubileul de 25 de ani al Soc. „Progresul Silvic”

Implinindu-se anul acesta 25 de ani dela întemeierea societății „Progresul Silvic”, Societatea a serbat acest eveniment printr-o adunare generală care s-a ținut în zilele de 7, 8 și 9 Maiu. În ziua de 9 Maiu, o delegație a societății a remis d-lui Kalinderu, președintele acestei societăți dela început și pînă azi, următoarea adresă:

Domnule Președinte,

S'a împlinit 25 ani dela înființarea Societății Progresul Silvic, timp de 25 ani ați condus destinele acestei societăți, căreia ca unui copil i-ați întins mâna binevoitor pentru a-i conduce pașii săi încă nesiguri.

Ați făcut ca societatea să ajungă la o dezvoltare neașteptată atât prin numărul tot crescând al membrilor săi cât și prin mulțimea și calitatea lucrărilor sale.

Prestigiul d-voastră adus societății, a însuflețit-o, dându-i acea putere de muncă pentru care vă este adânc recunoscătoare.

Exemplul ce l-ați dat cu cuvântul și cu faptul ne-a încurajat și ne-a încurajat de inimă ușoară peste toate greutățile ce am avut de întâmpinat în calea noastră.

Membrii societății Progresul Silvic, cu inima plină de sentimente duioase, simțind nevoia de a-și exprima prin umilul meu glas, grațudinea, nesfârșită ce vă păstrează, admirațiunea nelimitată ce are pentru forța d-voastră de muncă la o vârstă la care mulți dintre noi ar căuta odihnă.

Prezența d-voastră în capul societății a fost ca un far luminos care pe nopți întunecoase și plină de furtune, ne-a oprit de a ne abate dela calea cea bună, înlesnindu-ne mersul spre simbolul ce ni s'a hărăzit ca titlu, adică spre acela de progres silvic.

Cu suflul plin de grațitudine, nu știm d-le Președinte, ce să

admirăm mai mult în d-voastră, omul de știință cu înalte însușiri, sau omul cu tact, ori bun și răbdător, înăbușind câte odată neplăceri de cari nu am știut a vă feri.

Din sbuciumările trecutului, astăzi grație eminentelor d-voastră calități, Societatea Progresul Silvic ajunsă la maturitate, a dovedit o societate de progres economic, venită a aduce culturii pădurilor și țării eminente servicii.

În această zi în care inimile noastre saltă de bucurie și de mândrie, că timp de 25 ani ne-am făcut datoria, îmbărbătați prin exemplele d-voastră de stoicism ce ne-ați dat, însuflețiți de o abnegație ce ați arătat în toate împrejurările, lucrând numai pentru binele public, noi ca delegați ai Soc. Progresul Silvic, venim a depune înaintea d-voastră prinosul de recunoștință și de dragoste nețărmuită, pentru modul cum ați condus destinele societății timp de 25 ani, urându-vă, d-le președinte, ani mulți și plin de viociune pentru a putea prezida societatea noastră timp cât de îndelungat, pentru propășirea societății și pentru binele țării.

In ziua de 10 Mai membrii societății s'au adunat în sala de marmură a hotelului Bulevard, la un banchet. Cu această ocazie d. Kalinderu a rostit toastul următor:

Scumpi colegi,

Sunt foarte mișcat de călduroasa d-voastră primire. Vin târziu, pentru că am fost reținut de o invitație oficială, dar inima mi-e plină de mulțumire că mă pot afla, cel puțin acum, aci în mijlocul d-voastră.

Mă bucură asemenea însuflețirea de care vă văd cuprinși, căci dacă un sfert de veac e puțin în viața unei societăți, însemnează însă mult în viața unui om. Acum 25 de ani mulți dintre noi eram tineri; cu toții însă eram într'un cuget și o simțire, de a ne ostent pentru progresul silviculturii naționale.

Pentru a atinge țelul nostru s'au alăturat apoi pe lângă noi an cu an, silvicultori tineri, cum și alte persoane cu dragostea pentru păduri și țară. Prezența d-lui Constantinescu aci e una dintre dovezi despre aceasta, cu atât mai vie cu cât d-sa a fost Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Ne-am bucurat și de sollicitudinea celorlalți domni Miniștri ai avuției țării, deoarece scopul Societății noastre e un scop economic național. Fac urări ca nu numai să nu fim lipsiți nici pe viitor de acest concurs, dar să sporească și să ne îndemne și mai mult a ne face cu scumpătate datoria ca oameni și ca fii ai țării. Ca oameni, pentru că fiecare e dator să muncească, silindu-se a face tot mai mult și mai bine și ca patriot, fiindcă oricare trebuie să jertfească Patriei o parte din munca și din mijloacele sale morale și materiale.

De această deviză m'am condus toată viața și cu mulțumire constat că cea mai curată fericire am simțit-o de pe urma ei.

E neîndoelnic că observarea aceștei devize într'o societate e mai grea, căci nu toți sunt la fel. Dar omul e făptura aleasă a

creatorului și cu voință și stăruință să înlăture toate asperitățile.

Un grădinar dă pomilor forma ce dorește, după cum și d-voastră, căutați să curățiți arborii și să îngrijiți să aibă o creștere, și să-nătoasă și falnică.

Totul e dar să munciți, să vă strângeți cu toată inima împrejurul societății și să puneți întreaga d-voastră dragoste pentru binele comun.

În aceste sentimente ridic deci acest pahar pentru propășirea Societății Progresul silvic și printr'însa a d-voastră a tuturor.

Necesitatea farmaciilor populare la școale

D. Dr. Petrescu, diriginte de școală rurală, ne trimete un articol cu privire la această chestiune, în care face propunerea ce urmează:

Se știe că în comunele rurale, printre diferite instituții de binefacere, s'au mai înființat și spitale sau infirmerii. Pe lângă acestea, spre mai buna întreținere a sănătății satelor, s'au mai alăturat pe lângă primării și mici farmacii. Rezultatul obținut prin instalarea farmaciilor la primării, ar fi cu totul altfel, dacă farmaciile acestea populare s'ar afla pe lângă școale. Învățătorul chiar ca cultură și cunoștințe în această sarcină este mai competent, deoarece în școala normală se predau noțiuni elementare din medicina populară. Și apoi cum elevii de școală sunt mai expuși în a accepta influențele rele de afară, venite fie prin variațiunile timpului, sau prin contactul ce-l au unii cu alții, existența farmaciilor populare pe lângă școale e incontestabilă. Învățătorul, de asemenea, nu ar mai fi nevoit în orele de școală, pentru orice fenomen fiziologic, cât de neînsemnat, observat la școlar, a-l trimete acasă, unde părinții din neștiință de a-l căuta, în cele mai multe rânduri îi neglijează boala: ci din potrivă având farmacia populară la școală, cu doctoriile necesare, l-ar trata imediat potrivit cu simptomele de boală ce ar constata la școlar. Prin mijlocirea copiilor, în curând și părinții și chiar întreg satul în urmă, cu mai multă preferință ar veni la școală; iar învățătorul ar avea în modul acesta ocaziunea, ca să distrugă cu desăvârșire din firea săteanului, credința în descântice și burueni și l-ar convinge și îndemna și mai mult de a se căuta în cazuri de boală cu doctori.

Dragomir S. Petrescu

Dirig. școlii din Brătulești, Ilfov.

Serbarea pentru Barbu Constantinescu ¹⁾

În ziua de 8 Maiu a. c., orele 10 jum. dimineața s'a înagurat Bustul lui Barbu Constantinescu. Serviciul religios s'a făcut de P. Sf. Ghenadie, Episcopul Râmnicului-Noul Severin. Bucățiile corale au fost executate de elevii școlii normale a societății pentru învățătura Poporului Român.

Au asistat la această serbare membrii familiei, membrii consiliului de administrație al societății pentru învățătura Poporului Român, profesorii școlii unde a fost răposatul profesor, preoți, inștitutori, învățători, școlari și un public numeros și distins.

După terminarea serviciului religios, a vorbit d. P. Gârboviceanu, delegatul comitetului pentru facerea bustului; apoi un delegat al Primăriei, d. Cireșianul, profesor la facultatea de teologie și d. St. Negulescu, casierul comitetului de organizare.

Iată, de pe cuvântarea d-lui Gârboviceanu, principalele date din viața acestui meritos bărbat.

Barbu Constantinescu s'a născut în Ploești în anul 1839 și a murit în anul 1891.

După terminarea celor 4 clase seminariale căci numai atâtea aveau seminariile pe atunci, tatăl său voiă să-l facă preot. El însă doria să învețe carte mai departe, căci simția în el aptitudini pentru aceasta.

A terminat colegiul sf. Sava. În 1860, în urma concursului, a obținut o bursă a statului pentru a studia Teologia și Filosofia la Universitatea din Lipsca.

În 1866, după muncă serioasă, se întoarce în țară și e numit profesor de istoria universală și bisericească la seminariul central. Câtva timp a fost și director al seminariului. În Noemvrie 1883 a fost permutat la liceul Matei Basarab, ca profesor de istorie cursul superior.

B. C. a fost în două rânduri și director de studii al Azilului Elena Doamna și profesor de pedagogie. El eră bun prieten cu d-ruI Davila și mulțumită acestei prietenii a putut să facă din Azil o școală model. Absolvențele azilului erau cunoscute pretutindeni ca cele mai bune învățătoare.

B. C. a fost unul din luptătorii pentru întemeierea facultății noastre de teologie.

Cele mai frumoase momente din viață, B. C. le-a jerfit pentru școlii societății pentru învățătura Poporului român. În 1874 Ianuarie, e numit profesor de pedagogie și limba română, iar mai târziu profesor de istorie în locul limbii române. În 1877 Noemvrie, e numit și director și stă până în Iunie 1888. Pe lângă aceasta ori decâteori nevoile școlii

1) Bustul e așezat pe strada Sf. Ecaterina în fața școlii normale a Societății pentru învățătura poporului.

cereau, el predă lecțiuni și din alte obiecte de studiu. Așa el a predat și lecțiuni de geografie și de limba franceză.

În școala normală B. C. și-a pus în practică temeinicile lui cunoștințe pedagogice și voiă în acelaș timp să facă din această școală un tip de școală normală model în țară. Așa,

Bustul lui Barbu Constantinescu

În urma propunerii lui s'a înființat cea d'întăiu școală primară de aplicație pe lângă școala normală, unde normaliștii urmau să facă practică pedagogică și să se pregătească serios în vederea chemării lor.

Sub puternica influență a mișcărilor pedagogice din

Germania, B. C. întemeiază în anul 1881 o societate, care să se ocupe cu înființarea de grădini de copii sau fröbeliene. Scopul acestei societăți după art. 11 din statute sună astfel: a) de a ajuta familia în educațiunea copiilor, în vârsta fragedă dela 3—7 ani, dezvoltându-le în mod armonic, atât partea fizică, cât și partea intelectuală și morală; b) de a răspândi acest mod de educațiune și îndemn de grădini de copii, prin toate mijloacele ce-i va fi prin putință; c) de a ajuta pe copiii orfani și pe părinții săraci, orferindu-le gratuit mijloacele de educațiune.

Activitatea lui B. C. nu s'a mărginit numai în îndeplinirea strictă a îndatoririlor de profesor și director. El caută din contră să producă și o mișcare pedagogică în țară. De aceea alcătuește și publică un *abecedar românesc*, după sistemul scriptoleg, care apare în nenumărate edițiuni și e introdus aproape în toate școlile primare din țară.

Colaborează la revistele pedagogice «Societatea pentru învățătura Poporului român» «Învățătorul» și «Lumină pentru toți». Intemeiază revista săptămânală «Educatorul». Ia parte la congrese pedagogice internaționale ca delegat al guvernului român; prezidează conferințe ale revizorilor școlari; e numit în diferite comisii pentru revizuire și întocmire de programe școlare. Îl găsim pretutindeni, unde e vorba de chestiuni didactice, spunându-și cuvântul său priceput și hotărît!

Barbu Constantinescu nu vede alt mijloc mai puternic pentru întărirea și prosperarea țării ca școala. Cu cât vom avea școli mai multe și mai bune și învățători mai conștienți și devotați chemării lor, cu atât vom merge mai repede înainte și vom asigura viitorul țării.

Și în biserică B. C. vede un mijloc puternic pentru ca poporul nostru să înainteze pe calea culturii morale și a civilizației, cu o singură condiție, ca preotul să fie un adevărat luminător și conducător de suflete.

Să fie în adevăr lumina lumii și sarea pământului.

Așa dar, școala și biserica erau pentru B. C. cele două pârghii puternice și binefăcătoare în serviciul țării și al poporului român. Și de aceea puneă el un așa marea preț pe educația îngrijită a viitorilor învățători și cerea pentru preoțime o facultate de teologie și seminarii altfel organizate. Și-și frământă viața, și-și cheltuiă toată energia și puterea de muncă numai și numai să vază răsărind viața nouă prin școală și biserică.

Curățirea mănușilor de piele

Mănușile de piele de Suedia se pot curăți foarte bine, dacă le punem într'o farfurie, în care s'a turnat o ceașcă de spirt de vin, astfel ca să le acopere. După un ceas, se scot, se store și se limpezese în apă rece.

Intre casă și școală

— Iar la școală? mânca-o-ar focul de școală!

— Ai venit iar dela școală! Iar te-a adus păcatul pe capul meu!

Iată cum își întâmpină copiii două mame, una dela sat, alta din oraș.

Cea dela sat nu vrea să-l lase de acasă; cea dela oraș, când îl vede că vine dela școală, îi pare că vine o pacoste asupra capului ei.

Pentru ce?

Copilul la țară e de folos la casă. Un copil ajuns în vârstă de școală e ajuns în stare de a munci, de a face un serviciu, păzește un boboc, păzește un purcel, un vițel, o vacă; aduce o doniță de apă, aduce un lemn de pus pe foc, păzește să fiarbă o oală și să nu dea în foc, păzește pe un copil mai mic, și alte de aceste trebi mărunte care dacă n'are cine le face, adică dacă nu-i ca să le facă un copil, trebuie să-și pearză vremea cu dânsule un om mare.

La oraș, dar aci trebuie să deosebim, unde la oraș?

Trebuie să deosebim unde la oraș, pentrucă mare parte dela orașe, și anume la mahalale e aproape ca și la țară, adică gospodăria e cam la fel: gospodina adică mama, gătește mâncare, mama spală rufe, mama vede de paseri, de vițel, de purcel, de toate, căci au mai de toate, la mahala ca și la țară.

La oraș însă, acolo unde este chiar oraș, gospodăria e întocmită altfel: Pentru bucate și spălat,

e om anume: bucătăreasă, spălătoreasă, ori femeie la gătit și la spălat, ori la toate, ori e și fată în casă, ori băiat, etc. În casă, vrea să zică, este cine să lucreze. Afară, afară de măturat de adus lemne, ori cărbuni, aproape nu mai e nimic, nici purcel, nici vițel, nici boboc, nimic.

Copilul dela oraș, deci n'are la ce să fie întrebuințat și deci e lăsat liber să facă el ce-o vrea. Nefiind întrebuințat la anumit serviciu care să fie pe placul mamei, copilul găsește ocupații care îi plac lui, dar care nu-i plac mamei. Și nu-i plac mamei pentru că ocupațiile lui tocmai strică și încurcă ordinea casei, de aceea cât e copilul acasă, și mama și ceilalți din casă stau cu gura pe el: «Nicușor, iar te-ai apucat de tăeat hârtii și de făcut gunoi! Fugi de-acolo cu foarfecile și cu hârtiile! De ce-ai luat scaunul de-acolo? Dă-te jos de-acolo! Fugi de-acolo! Lasă pisica în pace! Ce te-ai apucat de umblat pe la sobă?!.. Iar te-ai apucat de jucat cu apă?!.. De ce-ai luat pălăria lui Tatu-to?!.. Vezi c'ai stricat peretele?..»

În sfârșit copilul e o pacoste în casă, precum și pentru copil casa e un fel de închisoare în care el nu se poate mișca.

Ce e de făcut?

Mama dela țară vrea să-și țină copilul lângă ea, are nevoie de dânsul, nu vrea să-l trimită la școală; cu toate acestea trebuie să-l trimită, căci altfel rămâne fără școală, fără carte. Și școala și învățătura sunt spre folosul lui.

Micile servicii pe care le face un copil sunt trebuitoare și folositoare în casă, dar mama și părinții trebuie să aibă în vedere folosul și viitorul copilului și cu atât mai mult că școala se împacă foarte bine cu vorba: adună la tinerețe ca să ai la bătrânețe, copilăria fiind vârsta care se potrivește mai bine cu învățătura.

Mama dela oraș vrea să scape de copil de acasă. Statul până acuma de-abia dacă poate să dea școală externă pentru copii, cine vrea să-i dea interni, să scape de ei, trebuie să plătească.

Dar creșterea copiilor este o datorie și o datorie care se împlinește cu plăcere pentru că e ajutată de iubire

Th. D. Sperantia.

Postelnicul Cumpănă

— Povestire —

„Nu te bucură la avutul apropiatului și nu nedreptăți pe nimeni în viață, căci va fi greu sufletului tău, atât la despărțirea de trup, cât și când se va înfățișa înaintea Tatălui ceresc.”

Șerb Postelnicul, feciorul lui Voinea Maldăr, care fusese ridicat de Vodă la cinul acesta boieresc, eră omul cel mai înstărit în sat. Avea cirezi de vite cornute, ciopoare de oi și herghelii, că nu le mai știă numărul. Câți munți se zăriau în jurul satului, mai toți își plecau capul înainte-i ca unui stăpân. Ba și morile cu piuă și dârstă, și ferăstraele de pe gârlă ajuseseră până la una în mâinele lui. Și cu toate acestea eră tot nesăturat, tot intră cu hotarul la vecini, și-i licăriă ochii la sărăcia altuia. Ii intrase în inimă o apucătură, așa cum intră șarpele în om când doarme, și apucătura aceasta nu-l părăsiă zi și noapte, îl momiă, îl întărâtă, îl asmuțiă ca p'un câine furios în dreapta și-n stânga. Când simțiă pe cineva în nevoe, nu făcea ca alții, să-l ia în *băsturi*, or să sară cu gura, că n'are, or nu-i dă; ci îl cuprindea frumușel pe după gât, se aseză cu el pe pragul porți își-l descosiă: ce și cum?

Il ducea apoi în casă, și de-i ceruse omul un galben, el îi da doi, bine înțeles cu zapis în regulă și punând zălog vre-un petec de moșie, or casa cu cămin

De se împliniă sorocul și datornicul aduceă părăluțele strânse golomoz în șervețel, Șerb Postelnicul îl bătea pe spate și-i spunea să-și vază de alte nevoi, că el îl mai așteaptă. Și vremea trecea, și omul aproape uită de datorie, până se pomeniă el

într'o zi, mai adesea urmașii la judecată, și că s'a făcut din zlot, zeci de galbeni și dintr'un galben suta. Și fără să se nască vâlvă mare în sat, locul trecea ușor în stăpânire nouă.

Iar dacă stăruia câte unul să-și plătească datoria, să se știe sărac și curat, Postelnicul primiă banii de primit, dar când venia vorba să dea zăpissul, îl luă repede cu gura:

— Lasă, nepoate, că port eu grije de zăpiss! O să-l caut și ți-l dau! Acum n'am răgaz d'ășa ceva! Și se ducea omul în sărbători, să-i aducă aminte.

— O, ha! D-ta să fii sănătos, că de mult l-am rupt!

Peste câțiva ani, când răscolia în grămada de hârtii, cu cari să înceapă procesele, scotia și câte unul două din cele plătite și pornia pe oameni pe drumuri.

Așa s'a deprins el din tinerețe și așa a rămas. I se dusesse vestea până departe și se temeau toți de el, cum se teme o pasăre de uliul hrăpitor. Nevoia duce însă pe om pe unde nu-i e voia, și cu toate că știa o lume că cine ajunge odată în mâinile Postelnicului, nu mai e chip să scape de el, datornicii sporiau pe fiice zi, și cu ei și zăpisele date lui la mână. Avea o ladă mare, unde le ținea, și poate n'ar fi încăput nici acolo, dacă nu s'ar fi întâmplat să-l calce de câteva ori hoții.

Se povestește că auzise de el și «Radu lui Anghel», haiducul acela cumplit.

Și s'a pomenit într'o zi Postelnicul cu lătrături dese și cu zarvă în curte. Se sculau buimăciți argații și dau fuga afară. Care cum ieșia însă, era înșfăcat de oamenii «Radului», legat și dat la oparte. Ba se deșteptară și vecinii din somn și se adunaseră în drum, fără să îndrăsnească vre-unul să facă un pas înăuntru, că era lipit de poartă și păzit de câțiva inși, înarmați până 'n dinți, steagul mare, pe care erau scrise vorbele: «Radu lui Anghel». Și dacă a pătruns haiducul la Postelnic și l-a găsit ascuns într'o puțină în celar, l-a schingiuit până i-a dat în în mână tot bănetul ce avea strâns, și a plecat, luând

cu el două-trei perechi de dăsagi de zapise, pe cari le-a dat pe gărlă.

Aurul furat creșteà însă la loc, cum crește o buruiană, or o bubă rea, zapisele se înmulțiau iarăși și Postelnicul erà tot același, lacom și hain la suflet.

(Va urma).

Mihail Lungianu.

OSPĂȚUL DOMNULUI

Dumnezeu dete odată o mare serbare în palatul său azuriu.

Fură poftite toate virtuțile, — dar numai cele femeiești. Nici un bărbat. . . , numai femei. . .

Și veniră la ospăț multe virtuți: și din cele mari și din cele mici. Cele mici erau mai plăcute și mai vrednice de iubit decât cele mari. . . Cu toate astea păreau mulțumite toate și vorbeau între ele foarte prietenește, cum se cuvine numai unor rude sau unor vechi prieteni.

Dumnezeu însă zărește două femei frumoase, cari păreau că nu se cunosc de loc.

Și atunci luă de mână pe una din ele și se apropie de cealaltă.

— *Binefacerea*, — zise el, arătând-o.

— *Recunoștința*, — adăogă după aceea, arătând pe cea de-a doua.

Amândouă virtuțile rămaseră foarte uimite: dela facerea lumii — și doar trecuse destulă vreme de atunci! — acuma se întâlneau pentru întâia oară.

I. Turgheniev.

(Trad. de G. C.)

FEREȘTE-TE

Ferește-te de omul căruia i se par toate rele, de cel căruia i se par toate bune și mai cu seamă de cel care nu se sinchisește de nimic.

(Calendarul ilustrat pe 1897)

INFORMAȚIUNI

În scopul îmbunătățirii oilor din țară, în special celor din Dobrogea, Ministerul de agricultură și Domenii, a hotărât ca în zilele de 29 și 30 Maiu, să țină o expoziție de oi, în localul târgului de vite dela Anadalchioi odată cu expoziția și alergările de cai din primăvara anului corent.

Anul acesta, mai mult ca oricând, dat fiind importanța ce se dă exportului de carne, crescătorii sunt datori, a lua parte în număr cât mai mare, fie pentru a-și expune produșii turmelor lor, fie pentru a lua cunoștință de frumoasele rezultate, ce s'au obținut, printr'o îngrijire sistematică și prin încrușișarea oilor românești cu rase streine, în special cu rassa Merinos rassă foarte cunoscută și apreciată pentru finețea lânii și abondența cărnei.

Nu ne îndoim că apelul nostru va găsi răsunset la toți crescătorii doritori de a avea animale frumoase și de o valoare mai ridicată, aducându-le la cunoștință tot odată, că pot expune grupuri de berbeci și oi, a căror număr să nu treacă de 10 capete, cuprinzând exemplare frumoase de carne, lapte și lână.

Pentru oile de lână, în cazul când nevoia ar cere să fie tunse, se va avea grijă a se lăsa netunsă în dreptul spetei, aproape de greabăn, o porțiune de lână, aproximativ cât podul palmei, spre a se putea valoră calitatea ei.

Hrana acestor animale se va da de Minister în mod gratuit pe tot timpul cât va dură expoziția.

Cu această ocazie Ministerul va distribui mai multe premii cari vor fi în bani și berbeci Merinos pur produși la oieria Statului.

— În ziua de 1 Iunie a. c., se va ține licitație publică la oborul orașului Constanța, pentru vânzarea a 15 cai reformați.

Amatorii se vor prezenta cu garanția legală.

— În zilele de 29 și 30 Mai a. c., se va ține la depozitii de armăsari, Anadalchioi, o expoziție de armăsari, epe și mânji produși din armăsarii statului.

Odată cu aceasta, se vor face și alergările de cai.

Inscrierile pentru expoziție și alergări, se fac la depozit în ziua de 28 Maiu curent.

De pe Domniile Coroanei

Pe Domeniul *Sadova* din județul Doljiu, e și banca populară și societate cooperativă de consum.

Amândouă au făcut progrese însemnate în anul 1910, după cum se vede din Darea de Seamă. Astfel banca populară, care poartă numele lui „V. Alexandri“ a avut 570 membri cu un capital vărsat de aproape 80.000 lei. Deosebit de acesta banca a mai dispus la 31 Decemvrie 1910 de: 16.500 lei depuneri spre fructificare, 5.250 lei fond de rezervă și 4.200 lei fond cultural, toți plasați în împrumuturi. Câștigul a permis un dividend de 8%.

Cooperativa „*Sadova*“ cu 77 membri și lei 16.813,10, vărsați a ajuns la un dever de lei 128.811,20. Beneficiul obținut a permis dotarea fondului de rezervă și fondului cultural cu mai bine de 2.500 lei, cum și împărțirea unui dividend satisfăcător în raport cu prețurile eftine cu cari s'au desfăcut diferitele mărfuri.

A P E L

Subsemnatul, vechiu fotograf român, am onoare a aduce la cunoștința tuturor Românilor din țară, că am de vânzare la atelierul meu fotografic din București, șoseaua Jianu No. 14, două tablouri grafice originale de mare valoare istorică: unul din aceste tablouri reprezintă pe veteranii pompieri cari s'au bătut cu Turcii în Dealul-Spirii la 1848, și al doilea tablou reprezintă pe veteranii luptători din războiul dela 1877—78, cari s'au bătut cu Turcii pe câmpiile Bulgariei, și cari au luat parte în ziua de 10 Maiu 1902 în București la defilarea armatei, și la serbarea jubileului de 25 de ani dela proclamarea independenței statului român.

Pentru dezvoltarea sentimentului patriotic și național, pentru iubirea de țară și de neam a generațiunilor noastre prezente și viitoare, am căutat a pune ca documentare înscrisă chiar aci pe ambele tablouri în jurul imaginii reale a acestor viteji luptători, și o mică schiță din scenele cele mai atrăgătoare ale războiului, însoțite de fapte eroice și istorice cele mai însemnate, pe cari le-am cules nu numai din istoria luptelor deja scrise de autori, dar mai mult din viul graiu al veteranilor cu cari m'am întreținut pe când i-am fotografiat.

Aceste două tablouri fotografice se găsesc expuse la atelierul meu din București șoseaua Jianu No. 14, ele sunt de două mărimi, și anume: unul de mărimea 50—60 centimetri, cu istoricul luptelor tipărit în jurul figurilor veteranilor noștri, care costă 10 lei exemplarul; tot aceste tablouri întreit de mari, costă 25 lei exemplarul, trimise în province se mai adaugă la fiecare exemplar câte 1 leu pentru plata transportului postal și ambalagiul.

Se mai găsește de vânzare la atelierul meu, fotografiile oamenilor noștri mari de stat, a domnilor țării, precum și fotografiile monumentelor istorice în diferite mărimi, modele de cusături naționale și tipuri țărănești. Am asemenea de vânzare aci la atelier diferite tablouri cari reprezintă scene din viața Domnilor țării noastre cari au fost decapitați la Constantinopole.

Plata comandelor se face totdeauna înainte prin mandat postal la adresa mea, și tablourile plătite se trimit imediat celui în drept la destinație curate și bine împachetate.

I. Nicolescu

Fotograf, Șoseaua Jianu No. 14.

New-Yorkul pe cale de a avea numai cetățeni nebuni

Românii noștri știu, din văzute sau din anzite dela ceice au fost prin America, că cel mai mare oraș de acolo este New-Yorkul, capitala unui Stat cu același nume. După numărătorea din anul acesta, în țărișoara aceasta sunt 9.117.229 de locuitori. Și minune mare, între oamenii aceștia tot al 259-lea ins este nebun. Adecă: peste 35.200 de oameni rătăciți la minte. Pricina întinderii nebuniei în așa măsură mare este, înainte de toate, alcoolismul (băutura spirtuoaselor). Statul se pregătește să împiedice, după putință, lățirea acestei boli dureroase.

(Românul).

 MINISTERUL FINANTELOR

 Direcțiunea Contabilității Generale a Statului și Datoriei Publice

PUBLICAȚIUNI

A 44-a tragere la sorți a titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1899, împrumutul extern de 50.000.000 lei, se va efectua în ziua de $\frac{2}{15}$ Iunie 1911 ora 10 dimineața, în sala specială a ministerului finanțelor, conform dispozițiilor stabile prin regulamentul publicat în „Monitorul Oficial“ No. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri pentru o valoare nominală de 497.500 lei în proporția următoare:

50 titluri à 5.000 lei	250.000 lei
198 " " 1.000 "	198.000 "
99 " " 500 "	49.500 "
<u>347</u> titluri pentru o valoare nominală de:	<u>497.500</u> lei

* * *

A 45-a tragere la sorți a titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1889, împrumutul de 32.500.000 lei, se va efectua în ziua de $\frac{1}{14}$ Iunie 1911, ora 10 dimineața în sala specială a ministerului finanțelor, conform dispozițiilor stabilite prin regulamentul publicat în „Monitorul Oficial“ No. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri pentru o valoare nominală de 329.700 lei în proporția următoare:

32 titluri à 5.000 lei	160.000 lei
165 " " 1.000 "	165.000 "
47 " " 500 "	4.700 "
<u>244</u> titluri pentru o valoare nominală de:	<u>329.700</u> "

Publicul este rugat a asista la trageri.

 Cum să ne păstrăm sănătatea

„Mijloacele prin cari-mi păstrez sănătatea,“ zicea Sir Astley Cooper, un vestit medic englez, „sunt: *Cumpătarea, scularea de dimineață și băile reci*, pe cari le iau în fiecare dimineață. Grație acestui regim, trec dintr'o odae încălzită, la frig, cu haine subțiri pe mine, fără ca să răcesc. Când însă — foarte rar — se întâmplă că nu sunt dispus, iau un purgativ și beau un ceai ferbinte la culcare, ca să nădușese abundant și după aceasta mă simt restabilit.“

 Almanachul sănătății.

PAGINA GLUMEAȚĂ

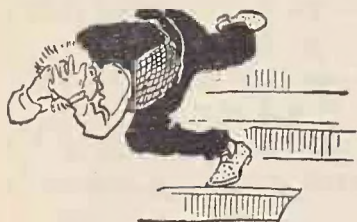
NU CÂNTĂ GĂINA ?

(După alții)

Domnul Zbiereanu și soția d-sale cocoana Sultănica sunt soți model. Dumea-lui, mai cu puțină camătă, mai cu cășcioare mici, închiriate cu chirii mari, și-a asigurat bătrânețele. Înșurat de-acum treizeci de ani, i se pareă că, de când s'a născut, tot înșurat a fost.

Cocoana Sultănica, femeie așezată și gospodină faină. Când îi venea vre-un chiriaș, dumnea-ei îl întrebă ritos: D-le, chiria la țanc, îl privește pe dumnea-lui; pe seama mea curățenie pretutindeni, ca la Paști. Deci să fie! Mulți, împungeau fuga dela început; alții, mai tari de înger, se încumetau.

o ducea însă greu cu domnul Zbiereanu. De când nu mai eră încasator comunal, i se ură omului acasă și, când îl căutai, eră în colț la Greci, cu sticluta de pelin roș dinainte. Azi așa, mâine așa, coana Sultănica se luase de gânduri.

„Și, barim, ziceă d-sa, după ce vine, să tacă. Dar unde? Incepe a mă descântă, de-i stau chiriașii în gură. De cumvă zic și eu o vorbă, că, doar nu mi-a tors mama pe limbă, începe, — fie-i-ar gurița afurisită: — Că nu-i place să cânte găina în casa mnealui!”

— Bine, Zbiereanule, ce s'a legat de

capul ma-tale? Din gospodar și om al lui Dumnezeu, te-ai făcut o haimana! Eu muncesc și matale beai și petreci?! — și zice el odată, când i-a venit bine:

— Mică gura, coană Sultănică! La mine nu cântă găina! Înțeles?

— Ce Dumnezeu, omule, cum de te schimbași așa! Unde mai e vremea aea, când te îngrijai de mine, îmi cum-părai busuioc și leventică, mă duceai Dumineca la „Apele Minerale“, petreceam, că, zău, nici la maica nu mi-eră așa bine? Să fi zis eu: laptele-i negru, ziceai și mata-le tot așa.

— La tinerețe omu-i prost: se lasă dus de nas de femeie.

— Uit'te pe Mândica a plimbat'o bărbatu-so cu trăsura Duminecă, pe podul Mogoșoaei, pe dinaintea palatului. Zicea că nici nu se aude trăsura. Cum să s'auză, dacă-i pavată cu lemn?

— Taci, femeie: ce prăpăstii spui! De unde lemn? E piatră.

„Ba-i lemn“, „ba-i piatră și din așa nemica se stârnî o ceartă de le stau vecinii în gură.

— Piatră, cocoană, înțelegi odată, aci nu cântă găina! Roche-pantaloni nu vrei?

— Nū mă scoate din sărite cu găina dumi-tale! O să-ți fac ca ăla din „Universu“. Și gata!

— Când a auzit Zbiereanu a tăcut molcom.

„Mai știi, domnule, femeile au luat câmpii!“

A doua zi, coana Sultănică, se'mbracă frumos și des-de demineată pleacă. Când se 'ntoarnă, găsește pe Sbiereanu. Venise dela pelinaș.

— Da, unde-mi fuseși, cocoană?

— Ia, am dat să șteargă „levorvelul“ ăla, care-l ai amanet de veci.

— N'avuși rea idee. In maalaua asta s'au cam înmulțit pungașii.

— Păn' la pungași, am eu un cocoș sălbatec. Prea 'mi sare 'n cap și-o să-i dau o lecție.

— Auleo, nevastă, nu face glume proaste.

— O să vezi tu glumele. Prea ești rău și mojić c'o damă ca mine.

— Bine, soro, dacă zici că Mogoșoaea e pietruită cu lemn! Am fost mai dineoare și-i pietruită toată cu piatră.

— Fă-ți cruce, omule. In fața palatului e lemn. Ce tot îi dai cu lemnu?

— Ba e piatră. La mine cântă cocoșul! Înțeles?
 — Așa, stai să-ți arăt eu cocoș, să nu-l mai uiți!
 Fuga la sertar, scoate un revolver și după mnea-lui.
 D. Zbiereanu, amandina pe ușă, p'aci,
 p'aci de nu s'a dus să de-a berbeleacul
 pe scară.

— Săriți! Mă omoară! A nebunit
 Sultânica.

Sar chiriașii speriați; sare d. Clân-
 țău. Scurt și burtoș, cum eră; dar, când
 văzù că e moarte de om la mijloc, se
 răpezi la coana Sultânica și, foarte ga-
 lant, dar energetic, îi luă arma din mână.

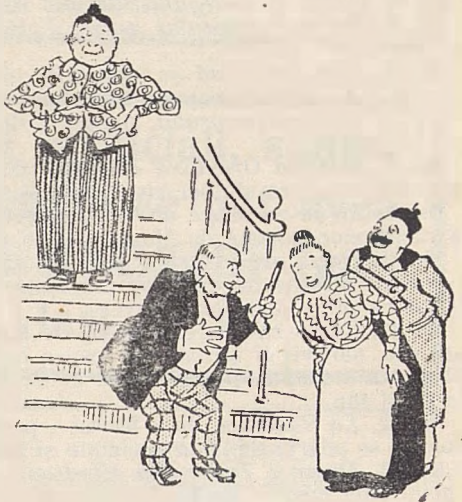
Când colo, ce să vezi? eră revolver de tinichea. Il cum-
 părase pentru nepoțelul
 d-sale, Goguță!

Frica domnului Zbic-
 reanu n'a fost proastă.
 De-atunci pot să cânte
 toate găinele din curte,
 dumnea-sa își vede de pe-
 linaș la Greci, în colț

Când vine-acasă, se
 desculță dela ușă, întră
 tiptil și se culcă.

De-o zice consoarta
 domniei-sale că laptele-i
 negru, numai zbiară, ei
 unde l'auzi:

— O fi, o fi, Sultânica, cum zici ma-tale!

Neculcea.

RÂNDUEALA

Să deprindem pe copii de mici cu ordinea, de aceea fiecare
 lucru al lor, să-și aibă un loc anumit. Oricât de obosiți ar fi copiii
 seara, să nu-i lăsăm să se culce, până ce nu și-au așezat frumos
 bainele și încălțăminte; iar dacă sunt copii de școală, tot înainte
 de culcare, să-și regulze cărțile și caetele pe adoua zi. Deprinderea
 cu rânduiala ne rămâne până la adânc bătrânețe.

(Doctor).

„STEAVA“

Societatea „Steava“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărți: câte 20 bani:

No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neartărare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sâtenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Dușescu-Dușu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puia — explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor morale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaelor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sâtenilor din țări străine, spre a folosi ca pildă țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din cauza beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răscruți*, de I. Slavici — povestire morală cu pildă cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vladimiri*, de N. Iorga — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Șirianu — studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș — povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger — povește despre agricultura și gospodăria sâtenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechia — lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrarea sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu — schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

No. 21. *Cântece voinicești și ostășești*, alese din colecțiile culese de d-nii învățători Rădulescu-Codin, St. Tușescu și S. T. Kirileanu.

No. 22. *Amintiri și schițe*, de Em. Gârleanu.

Un obraz curat și frumos

Înainte și după

INTREBUINȚAREA

CREMEI și PUDREI „FLORA“

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei „FLORA“ preparate de Al. Iteanu, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora“ fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora“ Crema lei 1,50—Pudra „Flora“ lei 2.—Săpun „Flora“ lei 1,25.—Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2,50, borcan mai mic lei 1,75

Capilogen „Flora“ (apă de păr) sticla mare lei 3,25, mică 2,50.—Pastă de dinți „Bucol“ lei 1.—Apă de gură „Bucol“ lei 1,50.—Lapte de crin „Flora“ pentru înfrumusețarea tenului lei 2.—Săpun de lapte de crin „Flora“ lei 1,25. La nemulțumire se restituie imediat costul.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg, București, Str. Lipsani No. 51.

FAGURI artificiali, subțiri și rezistenți se pot avea dela M. ALEXIEF (apicultor), Iași.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 d. plin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan M-chintosh Rate
 G. I. Gjschen
 Vicontele Duncannon
 E. W. H. Barry
 Robert Hamilton Lang
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad. Vernes

Directori: { C. A. Stoiz
 E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Obika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 6 Creta Winchesterstreef.

Sucursala: București. Piața Sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, București

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime și daune 3.955.688.76
 Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842.60
 Total în aur 7.052.531.36
 Daune plătite 33.000.000

Vice-președinte, A. Băicoianu.

Dir. general, E. Grunwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a „grin linei“, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: „cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă“. Sediul social în palatul Soc. din str. Doamnei No. 12, București. Repres. generală în Buc. str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Frumusețea este Podoaba Omenirei

DORITI să aveți un TEN ALB și FRUMOS?

Intrebuințați numai: CREMA, SAPUNUL și
PUDRA ORIENTALA de ORȘOVA ale farmacistului
Ignatz Freyler

Recunoscute ca cele mai igienice preparate fără substanțe
vătămătoare cari fac să dispară

Pete, Pietruș, Coșulețe și Crăpături de Vânt conservând obrazul până la starea cea mai înalță
Este o ad vărăată COMOARĂ pentru SEXUL FRUMOS, se vinde cu:

Lei 1,20 Borc. de Cremă Orient.; Lei 1,50 Săpunul Oriental și Lei 2 Cutia Pudră Orient.
Se află de vânzare în București la toate Drogheriile, Farmaciile și Princip. magazine

Brăila: D-ra Albertina Pol-
lak, Clubul Comercial.

Bărlad: Leon M. Finchel-
mann

Bacău: S. Kellmann.

Corabia: Gr. Petrino, Marin
R. Iliescu, D-tru C. Pe-
trovici, Nicolae Marin-
nescu.

Constanța: L. et I. Lascaridis.

Calăfat: Josef Rendek.

Caracal: Stănescu et Arghi-
rescu, G. Popescu.

Călărăși: Frații Iarchy, V.
R. Bacarescu, G.G. Mün-
teanu.

Gernavodă: Mag. „La Ță-
ranca“

Craiova: S. Lazăr Benve-
nisti, C. R. Iliescu, dro-
guerie, A. M. Berger,
Emanuel David, S. Ben-
venisti, Ioan N. Boeru,
Ed. Kouteschweller, Fra-
ții Paraschivescu.

Drohol: M. L. Schulimsohn
Focșani: S. Cohn, Frații
Rosner.

Găldan: Gh. Nastasescu.

Galați: Toma Aburel, C.
Teodorovici.

Giurgiu: S. A. Fintji.

Huși: M. Brochmann.

Iasi: Frații Braun, Str.
Ștefan cel mare 53.

Pitești: Nae Popescu.
Ploiești: I. Năstăsescu, lib-
rar. Farmacia V. Li-
vovschi.

P.-Neamț: S. Stambler.
Râmnic: G. T. Mavrodi-
neanu.

R.-Vâlcea: Gr. Petrino.
Slatina: Badea Florescu.
Slobozia: Nicolae I. De-
leanu.

Târgov. Barbu Călinescu.
T.-Măgurele: Frații G. Luca-
tos, A. Gologan.

Tg.-Jiu: Ilie Șerbu, Ben-
jamin Penchas.

Tg.-Oana: Elias Michelson.

La T.-Severin numai la magazinele Iosof Frisch

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

Direcțiunea Generală: Bulevardul Academiei No. 10

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

ÎNTÂIA EMISIUNE LEI 1.000.000

Societatea asigură: a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Ex-
plozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului; b) asigurări asupra
Viaței și Rentei viagere; c) contra pagubelor de Transport maritim
fluvial și terestru; d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale
și vii; e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii
civile; f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor; g) contra
spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc

Societatea „Victoria“ asigură în mod gratuit clădirile în construc-
țiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se
cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, str. Karageorghevici 3

ACTIVITATEA SOCIALĂ

PREOȚILOR ȘI INVITAȚIILOR

MEMORIU ¹⁾

asupra călătoriei mele în țară, făcută în vara trecută (1910),
fiind trimes de Onor. „Cassa Școalelor“

Din vorbă în vorbă ne pomenim la mănăstirea Văratice. Are o poziție admirabilă. Mănăstirea are trei biserici, fiecare cu istoria ei prea frumoasă, și o populație de peste 500 de maici și surori. Ne mulțumim cu repede vizitare a Văraticeului și plecăm spre Agapia, mănăstire tot de maici. Trecem printr'un sat în care se clădește un prea frumos local de școală. Apucăm în sus pe pâraul Agapiei, și după un bun drum suntem în cuprinsul mănăstirii. În toate părțile sunt vizitatori veniți pentru aer. Biserica cea mare a mănăstirii e pusă în reparație. Cerem informații istorice și drept răspuns ni se oferă pe prețul de 1 leu «Istoria sfintei mănăstiri a Agapiei» de preotul N. Dărăngă, paroh în Târgul Frumos, alcătuită pe vremea când era diacon al sf. mănăstiri. Foarte mulțumiți de acest câștig, ieșim din cuprinsul mănăstirii; ne luăm rămas bun de la Moș V. Ciudin de care ne despărțim cu multă părere de rău, și luăm drumul la

1) Vezi No. 33.

Agapia din deal pentru a trece peste coama muntelui dincolo la Secul. Suim din greu și tocmai sus de tot în mijlocul codrului dăm peste ruinele (aproape) Agapiei celei vechi. Doi călugări mai cuprind aceste ruine. E o mare tăcere împrejur. Conduși de un călăuz pe care ni l-a dat tot bunul Moș Ciudin, suim din greu pe poteca cea râpoasă a muntelui. Brazi seculari ne înconjoară. Chiar pe coama muntelui, într'o poeniță cu iarbă înaltă, niște oameni cossesc de zor cu toată burnița ce cade de sus. Poteca începe să scoboare prin coclauri grele de umblat. Din luminișurile ce ni se deschid din când în când putem admira priveliștea ce se desfășoară până în zare: o învălmășeală de munți acoperiți cu păduri seculare. Într'un târziu și după oboseli pe care nu le simțim din cauza plăcerii ce ne procură natura cea nouă pentru noi, ajungem la mănăstirea Secu, ctitoria lui Grigorie Ureche, Vornicul lui Vasile Lupu. Așezată pe pârâul cu acelaș nume și înconjurată de codri seculari, ea impune prin sălbăticia naturii înconjurătoare și tăria zidurilor chiliilor sale. Ea are o istorie foarte frumoasă. În trecutul mai apropiat se petrece lupta rămășițelor zavergiilor lui Ipsilante la 1821, cu Turcii. Ni se arată și semne amintitoare ale acelor vremi.

Umbrele serii încep să se lase. Obosiți peste fire de atâta drum, Piatra Neamț, Secul, făcut numai într'o zi, cerem găzduire și, găsind-o, fratele Maxim, originar din Arburea-Bucovina, ne conduce în o cameră curată a chiliilor. Ni se servește o masă călugărească. Obosiți ne culcăm.

A doua zi ne trezim și ne gălim de plecare la M-tirea Neamțul. Fratele Maxim nu ne lasă până nu luăm câte un pahar de lapte. Intremați astfel, o luăm la drum pe șoseaua ce duce la T.-Neamțu pentru a ocoli pe la capătul dealurilor ce sunt între Secul și M-tirea Neamțul. Trei văi se împreună deodată într'un luminiș din valea pârâului Neamțul. Cea mijlocie are o cerbărie a Statului în care se văd căprioare păscând. În sus pe această vale duce o șosea la Pipirig și Pătru Vodă. Încă puțin drum și ajungem în șoseaua ce duce la M-tirea Neamțul. Zirile se deschid și culmi despădurite apar. Pe valea cea largă a pârâului Neamțul cositorii muncesc de zor. Peste o dâlmă ieșită înainte se zăresc turnurile vestitei mănăstiri a Neamțului. Cu o adâncă evlavie ne apropiem de locașul sfânt al trecutului nostru de mărire. Istoricul și patriotul ne pot spune multe de trecutul acestei mănăstiri de cultură și bogăție. Și azi ea e una din cele mai bogate: o mare ciredă de vite moldovenești ce pasc în poiană e proprietatea ei.

Vizităm din fuga bisericile și coprinsul mănăstirii și ne innapoem trecând pe lângă o «colonie școlară». Mai primim au părere de rău înapoi la locurile pe care poate nicidecum nu le vom mai vedeă și ne luăm drumul spre Târgul

Neamț pe o șosea din cele mai bune. «Lume elegantă» își plimbă luxul în echipagii ca la București: sunt vizitatori veniți pentru aer și plăceri ce și le pot satisface. La stânga noastră avem satul Nemțișor așezat pe coastă. Apoi intrăm în Vânătorii Neamțului «cu sămânță de oameni, de aceia care s'au hărțuit odinioară cu Solieski, craiul Polonilor». Satul e bine întemeiat gospodărește. Suntem aproape de Târg. Tipuri galițiene încep să apară.

Încă de departe am «zărit pe sprânceana dealului mândra Cetate a Neamțului». Vederea ei o privesc ca unul din idealurile împlinite ale vieții mele. N'am puterea trebuitoare pentru a putea exprima ce am simțit atunci. Umbrele străbunilor mă muștrău pentru căderea și risipa de acum. Agățându-ne de colțuri de piatră ascuțite, suim cu mare trudă până la ea. O cercetăm cu admirație. Zidurile împrejmuitoare se țin încă bine. Se țin și ferestrele cari stau deschise în zarea cerului senin. Cetatea are forma patrată. Se cunoaște în interior locul unde erau camerile, cari aveau pivniți cu bolte. La mijloc eră o mică curte. Cărămizi și olane stau risipite. Ce de mai lume ar fi văzut ele!! Voim să plecăm și cu adâncă evlavie ne aplecăm și luăm câte-o bucată de piatră din dărâmături, ca s'o avem ca o dulce amintire în ceasuri de gânduri curate. La plecare descoperim un drum de trăsuri și care ce scoboară în zigzag până la piciorul stâncii. Il urmăim și, spre mirarea noastră, ne scoate pe departe la locul unde voiam să ajugem. El făcea parte tot din sistemul de apărare de atunci.

La poalele stâncii aflăm pe un moșneag cerșetor cu piciorul strivit de o ghiulea la «afurisita de Plevnă». El ne cere milă și începe să ne povestească că «Ștefan cel Mare a dărâmat cetatea cu tunurile» așezate în dealul din potrivă. Niște copilași ne întâmpină cu câte-o floare sălbatecă.

Ne abatem din drum, apucăm pe o hudiță și trecem pârăul spre Humulești, unde ne chiamă casa în care s'a născut Ion Creangă. După multe întrebări o aflăm. O haită de câini ne iau în primire dela poartă. Iese o femeiușcă tânără să ne apere. Ea ne primește destul de rece — se pare că e plictisită de atâți vizitatori la casa lui Moș Creangă. În vorbă se amestecă și bărbatul ei, care ne spune că în casă e și sora cea mai mică a lui Ion Creangă. Dorim s'o vedem și ea ne iese bucuroasă înainte. E o femeie încă în putere. Îi punem multe întrebări și ea ne răspunde la toate — mirată că de unde știm noi atâtea despre răposatul Ion Creangă. Când o întrebăm care este dealul pe care eră teiul cel bătrân în care Ion a prins pupăza, ea ne arată un dâmb spre răsărit indicându-ne chiar locul unde eră teiul. Lume, lume cum te schimbi tu!!

Trecem prin Boroaia și peste puțin intrăm în valea Samuzului. În depărtare se văd lucind în soare casele

din Baia dezastrului Ungurilor lui Mateiu Corvin la 1467. Trecem printre lanuri de hrișcă și după puțin drum intrăm în Fălticeni. Orașul este cu desăvârșire evresc. Nu vezi nici-o firmă românească. Plecăm spre gară și, peste puțin pornim. În zori mă trezesc din som la Ploești. . . Ca o nălucă îmi trecu pe supt ochi și Moldova. E o țară ca un raiu. Păcat însă că din cauza «ospitalității noastre proverbiale» am ajuns robi la dușmanii cei mai de temut.

În țăran dăinuște încă mândria unui trecut glorios: fiecare cruce veche, fântână, urme de zidărie, biserici vechi, sunt opera lui Ștefan cel Mare. El e urzitorul pământului moldovenesc. Duhul său plutește încă asupra moștenirii sale. Români! Români! în voi stă mântuirea voastră!

Conform unui angajament colegial făcut încă de pe când eram pe băncile școlii — acum 5 ani —, ne-am întrunit toți colegii de clasă în R.-Vâlcii pe ziua de 1 August 1910. Timp de 2 zile cât am stat împreună, a domnit cea mai ideală înfrățire a unor «pierduți, și ne-am aflat». A treia zi, mai mulți de jumătate din noi, ne gătisem să trecem în Ardealul tuturor dorurilor și nădejdlor. Când să plecăm, primesc veste că să mă înapoiez acasă unde mă așteptau dureri sufletești. A trebuit să îndeplinesc ultima dorință a unui suflet iubit din familie.

După trecerea acestei furtuni peste capul meu, starea sufletească nu mi-a mai permis să plec în scumpa mea țară, Pe lângă aceasta a venit și vremea ocupațiilor școlare care nu mai permit să plec unde dorești.

În aceste împrejurări se termină misiunea ce mi-a fost dată. Mulțumesc tuturor factorilor care mi-au dat puțință de a cunoaște măcar atâtea din frumusețile țării mele.

Ion C. Ionescu

Învăț. com. Săcuiu, jud. Dolj.

A V I Z

La administrația noastră din strada Mântuleasa No. 9, se găsesc de vânzare noile programe intrate în vigoare dela 20 Septembrie 1910 cu următoarele prețuri:

1. Progr. anal. a șc. norm. de învăț. și învățătoare . lei 2,20
2. Programa analitică a școalelor urbane » 1,20
3. » » » rurale » 1,20

Luete din administrație, se scade 20 bani porto.

Incheierile congresului din Hamburg

În toamna trecută, s'a ținut la Hamburg, un congres al cooperativelor populare, de care am vorbit la timp. Dăm aci după „Revista Economică”, din Sibiu încheierile votate în acest congres:

1. Cooperația, a cărei importanță crește din an în an la toate popoarele, este o *mișcare socială*, care prin crearea de asociațiuni economice bazate pe principiul *ajutorării reci-proce*, are ca scop protejarea intereselor *muncii*.

2. Toate însoțirile cari lucrează în această direcție, fără privire la organizarea și principiile lor economice, își au *îndreptățirea de existență*. Cu toate acestea, influența lor asupra dezvoltării mișcării cooperative ca atare și în genere a relațiunilor economice, *nu este de egală importanță*.

3. Însoțirile de credit, de arendare, de valorizare, etc., puse în serviciul meseriașilor, țăranilor și arendașilor, etc., sunt înființate cu scopul, ca să ridice și să întărească situația economică și socială a întreprinzătorilor mai mici, care deși lucrând -- ce-i drep -- mai mult după principiile capitaliste -- își așteaptă totuș cel mai mare venit din munca lor personală. Ele prin o organizare corespunzătoare ridică producțiunea prin îmbunătățirea mijloacelor de producțiune, micșorează speșele de producțiune prin eliminarea oricăror mijlocitori de prisos între producenți și consumenți și prin ele adică prin însoțiri se cultivă și întărește însuși spiritul de asociere în popor.

Asociațiunile industriale și agricole își pierd valoarea lor economică și socială din momentul când ele se folosesc spre a urcă prețul pentru articolele trebuincioase clasei muncitoare și a favoriza pe nedreptul interesele producenților în detrimentul publicului mare. În cazul acesta ele nu sunt mai puțin stricătioase decât cartelele dintre întreprinzători și decât trusturile.

4. *Însoțirile de producțiune și de muncă compuse din lucrători* au ca scop ameliorarea situației sociale și economice a acestora, făcându-le posibil îndeplinirea de lucrări și servicii în condițiile ca și când ar fi și ei întreprinzători independenți. Ele caută să-și ajungă acest scop nărind plata lucrătorului prin mărirea câștigului antreprenorului. Cu toate acestea, experiențele făcute până acum peste tot locul, arată că trebuie să se porceadă cu cea mai mare precauțiune la fondarea ăstorfel de însoțiri. Greutatea cea mai mare o prezintă aici adunarea unui capital corespunzător, precum și lipsa unei conduceri stabile și competente.

Numai acolo unde împrejurările sunt deosebit de priincioase și mai ales unde se poate forma un depozit suficient

de produse, se poate privi ca asigurat existența însoțirilor acestora de producțiune.

5. *Insoțirile de consumatori* între cari sunt a se înțelege, afară de reuniunile de consum propriu zise, și însoțirile de locuință și de zidire, sunt în țările capitaliste de cea mai mare însemnătate, față de oricare alte însoțiri, pentru sprijinirea intereselor muncii în economia națională. Aceasta atât din punctul de vedere al folosului practic de care sunt în stare a face părtași pe membrii lor, cât și mai ales pentru principiile lor economice fundamentale

Scopul acestor societăți de consum este de a proteja pe membrii lor față de orice tendință externă de exploatare, la procurarea de articole trebuincioase de orice fel și anume:

a. Prin procurarea de mărfuri de o calitate bună și ireproșabilă și

b. Prin aceea că ele (însoțirile) vor căuta a delătura după putință câștigul aceluia întreprinzător intermediar, care aduce mărfurile pe piață spre vânzare.

Condiția primă, ca aceste însoțiri să prospereze, este un număr cât mai mare de membri, care să se angajeze a-și procura cele trebuincioase numai dela însoțire. În măsura în care consumenții se vor însoți și organiza în astfel de reuniuni, în aceeaș măsură va fi posibil a se forma o *organizare de valoare a muncii*, care să sprijinească clasele muncitorime și să le înlesnească organizarea muncii lor proprii pe bazele cooperării, putând fi angajați și susținuți înșiși membrii în atelierele sau întreprinderile lor proprii.

Organizarea acestor însoțiri de consum e posibilă și va reuși—precum a arătat și experiența—numai dacă se bazează pe principiile unei administrări democratice, a plătirii în numerar, a nelimitării numărului de membri, a *fixării prețurilor de vânzare după prețurile de piață locale și a rebonificării față de membri a plusurilor rezultate din vânzări*. Mai departe se recomandă ca însoțirile de acest soi să caute după posibilitate a-și adună fonduri proprii nedivizibile și să se dea membrilor singuratici putință și ocazia a-și plasa economiile lor eventuale în însoțire. Tot în scopul consolidării proprii să caute fiecare însoțire de consum să facă membrilor săi cunoscute principiile, după cari se conduce și să-i crească ca pe niște tovarăși credincioși societății. Fiecare societate de consum să-și marcheze cercul său de acțiune și să respecte pe celelalte societăți de consum. Concurența între însoțiri de consum contrară însăși ființei lor ca organizațiuni, cari nu urmăresc câștiguri, ci îndeplinirea unor anumite servicii economice pentru un anumit cerc de consumatori.

6. Asocierile de însoțire de consum formate anume pentru cumpărări en gros și producțiune în mase mari de articole de consumație, așa numitele *magazine generale* (en gros), sunt nu numai în stare de a promova interesele însoțirilor,

ci au posibilitatea de a face să se afirme și în economia națională și mondială principiile cooperative, prin ele se face posibilă organizarea muncii și crearea de izvoare de producțiune de model.

Insoțirile *centrale* de cooperative de consum, cari sunt formate sau alăturarea de «magazinele en gros» sau chiar dependente de acestea, servesc pentru a apăra interesele însoțirilor asociate față de orice atacuri dușmănoase, a desvoltă sistemele de cooperațiune și a ajuta creșterea și cultivarea spirtului de cooperațiune însuși.

7. Prin desvoltarea întreprinderilor lor comerciale și industriale, ajung însoțirile de tot felul în situația de a angaja și ocupa lucrători, *puleri de lucru*. Este datorința lor de a acorda în aceste cazuri personalului lor salare corespunzătoare și condiții de muncă, precum și de a le recunoaște lucrătorilor lor întreaga libertate de asociare. În special au ele (însoțirile) să încheie contracte de tarife speciale cu grupările respective de lucrători acolo unde nu există atari tarife generale; iar unde există asemenea tarife, să insiste ca acestea să se respecte. Însoțirile de altă parte pot aștepta cu drept cuvânt ca condițiile model de lucru și salar puse în vedere lucrătorilor să fie recompensante prin o muncă conștiențioasă și productivă.

Asociațiile de însoțiri și însoțirile singuratică să se alătore la «*Alianța cooperativă universală*» în scopul cultivării și desvoltării cooperatiei în teorie ca și în praxă. Cu asocierea la mișcarea cooperativă a lumii se creiază o organizație mare internațională cooperativă, un punct central, menit și în starea de a aduce la îndeplinire interese comune mari și se influențează în mod simțit însăși desvoltarea cooperativă. Unirea tuturor însoțirilor într'o mare însoțire formează totodată și o contrabalansă prețioasă față cu multele diferențe dintre popoare. Ea aduce la o înțelegere reciprocă generală a tuturor neamurilor, bazată pe principiul egalității și al solidarității și astfel servește și aceluși înalt și frumos ideal de a pregăti omenimea pentru pacea universală.

MULTUMIRI

— D-lui D. M. Bragadiru, mare proprietar din județul Ilfov, a binevoit a procura la 25 elevi sărați dela școala diu comuna Bragadiru, Ilfov, îmbrăcăminte și încălțăminte în valoare de 460 lei și a contribuit cu 22 lei la repararea localului de școală din acea comună.

Pentru această generoasă faptă dirigințele școlaei în numele elevilor și părinților lor îi aduce vii mulțumiri.

Const. Georgescu

Dirig. șc. din com. Bragadiru, Ilfov.

CUVÂNT

Ținut în ziua de Sf. Gheorghe, patronul Băncii Populare, de preotul
Econom Theodor Butuligă, președinte și secretar contabil.

Ne-am întrunit, zic, pe deoparte să sărbătorim în doita sărbătoare, Marele Mucenic Gheorghe și IzvoruTămăduirii. Pentru noi aceste sărbători se întrec, căci Marele Mucenic Gheorghe patronează Banca noastră, care ne-a umbrit până acum și ne va umbri și în viitor prin falnica statură ce ocupă pe drapelul Băncii noastre, conducându-ne de învățăturile ce stă și vor stă scrise pe el în veșnicie. Vor stă scrise ca să ne arate că numai prin noi înșine vom dobândi neatârănarea economică, după cum perzătoarele redute ale Plevnei, prin noi înșine, prin sângele părinților, fraților și copiilor noștri am dobândit neatârănarea țării noastre, sau emanciparea de sub jugul otoman. Mare și înălțătoare trebuie să fie pentru noi această zi, când ne-am prezentat înaintea altarului Dumnezeesc pentru a sărbători 8 ani de viață, pe care-i împlinim acum, de când tot după această treaptă din naintea ușilor împărătești, am înființat, am întemeiat tovărășia noastră sau Banca patronată de Marele Mucenic Gheorghe, cel mai mare Mucenic dintre plăcuții lui Dumnezeu și viteaz în isprăvile sale, după cum îl laudă și Biserica prin podobia sa: «Ca pre un viteaz între Mucenici, răbdătorule de chinuri, Gheorghe, adunându-ne azi te laudăm pre tine, că alergarea ți-ai împlinit, credința ți-ai păzit, și ai luat dela Dumnezeu cununa biruinței tale, pre carele roagă-l din stricăciune și din primejdii să se izbăvească cei ce săvârșesc cu credință, pururea cinșind pomenirea ta». Cu iubirea de credință și având în vedere isprăvile și bărbăția întreprinsă de Marele Mucenic Gheorghe, pentru apărarea și susținerea dreptei credințe, l-au zugrăvit pe Drapelul ce de opt ani fâlfăie înaintea Bisericii, par'că ar grăi: ridică-te, sătene, către viața economică care-ți va da zile pline de fericire și pe trai bun în gospodăria familiei tale. Cu atât mai mare și mai frumoasă este pentru noi această zi, cu cât acum 8 ani, acei dintre d-voastră 35 la număr, ați luat parte la întemeierea acestei Bănci și ați vărsat în tovărășia noastră primul capital de lei 175 din care 105, lei eră taxa de înscriere. Cu acestea am început operațiunile.

Vă aduceți aminte, de sigur, cu câtă sfeală ne-am constituit și câte versiuni mai circulau pentru dărâmarea, distrugerea edificiului economic care a împărțit raze bine-făcătoare, apreciindu-se folosul, mai cu deosebire acum în anii din urmă. Toate acele versiuni le-am lăsat la o parte și am pornit înainte și astăzi ne găsim din 35 membri și din 175 lei capital la 24.349 lei 17 bani.

Prin urmare, este o înaintare, și acest progres este atât de impunător, încât el este recunoscut azi chiar de aceia ce acum 8 ani și chiar în urmă ne tăgăduia poate orice puțință de a susține Banca din acest sat.

El dovedește odată mai mult, că nimic nu este atât de trainic ca așezămintele cari izvorăsc, se nasc din adâncimea nevoilor de toate zilele ale poporului de jos zis talpa țării, când se cârmuește cu chibzuială, cinste, dragoste și unire.

Și acest progres pe care eu îndrăznesc a-l numi mare, e cu atât mai însemnat, cu cât el a fost apreciat la timp de mai marii noștri legali, de onorabila Casă Centrală care are ochii îndreptați spre noi, îndemnându-ne neconținut la muncă, a ne opri dela călcarea datoriilor, a ne încuraja în răbdare și stăruință și a ne ajuta la vreme de grea cumpănă.

Cinstiți societari și iubiți săteni,

Există o vieată moartă, precum și o moarte vie, așa scrie un poet al nostru. Vieată moartă trăesc acele popoare acele neamuri, acele societăți, care în mersul lor lăncezesc ca o plantă la umbră, nelăsând în urmă nici o amintire, niciun semn deosebit, după cum în vieată n'au săvârșit nimic mai de seamă, tocmai pentru că nu au priceput rostul ei, n'au putut să-și întindă privirile pe un orizont mai întins, n'au avut în vedere decât trebuințele momentului, iar mai departe nici că s'au gândit.

Dar, precum popoarele care năzuesc spre o soartă mai bună și spre un trai mai liber și mai luminat au avut emblemele lor, care întotdeauna le-au chemat la împlinirea datoriei, tot astfel așezămintele obștei care au scopuri mărețe și frumoase trebuie să aibă semnul lor pe care trebuie să-l cinstească.

De aceea marele Mucenic Gheorghe care face podcaba drapelului nostru, v'a chemat să-l sărbătorești și să-i dați cinstea de mare apărător al băncei noastre. Am ținut să vă dau exemplul cu popoarele care se îngrijesc și care nu, pentru că el ne dă prilejul a spune odată mai mult, că în Băncile Populare nu spiritul de câștig prea mare, de negustorie, trebuie să fle cârmaciul în mersul lor, nu dorința de a ne creă venituri din sudoarea celor ce recurge la noi. Trebuie să ne ridicăm nu prin alții, ci prin noi înșine și să realizăm neatârnamarea economică, prosperitatea fiecăruia, în parte și a tuturor în comun. Trebuie ca și alții să ia pildă dela noi și să se încredințeze că nevoile bat mai des la ușa celor ce nu sunt neprevăzători și mai ales la ușa celor ce sunt neorganizați în vederea zilei de mâine, decât la ușa celor ce cu mijloace de agonisire, restrânse, dar cu chibzuintă întrebuițate. Ori aceste principii sănătoase, aceste învățături sfinte, trebuiesc știute numai de unii din noi, trebuiesc ținute nu ca lumina ascunsă sub abroc trebuiesc

să fie nu patrimoniul câtorva numai, ci din contră toți până la unul suntem datori să știm că menirea Bancilor Populare e mare, frumoasă și națională, că ele, ridicând pe săteni la cunoștința propriilor lui puteri, vor contribui a da tărie patriei noastre, cetățeni neatârnați de nevoi; că vor fi în viitor pârghia c a mai puternică, că vor desrobi economicește poporul nostru din ghiarele sărăciei.

Așa dar scăparea noastră de aicea încolo este numai în bănci, să le întărim spre a nu mai pleca ca altădată cu traista la spinare, cine știe unde, spre a ne satisface nevoile și Dumnezeu știe cum. Ci la Banca noastră să alergăm, căci este bine organizată și controlată de oamenii Statului. Deci pentru a reuși trebuie ca toți locuitori să facă parte din Bancă. A venit timpul să ne deșteptăm, căci mântuirea noastră nu o putem găsi decât prin noi înșine, prin unire, încredere unii în alții și dragoste.

Să nu așteptăm ajutor numai dela Stat, căci și el are greutate, căci nevoile țării sunt mari și nu trebuie oamenii să se lase, numai în spinarea Statului, așteptând totul numai dela el. Așa dar scăparea sătenilor noștri nu este decât să fie strănși uniți împrejurul Băncii, cu credință în Dumnezeu. Unul pentru toți și toți pentru unul!

La 1859, în momentul de grea cumpănă pentru mama noastră țară, o mână de oameni, nu o țară luminată ca astăzi, au putut face numai prin voința lor de fer. Și dreptatea a triumfat dându-ne Unirea.

Deci, cum atunci două țări surori și-au dat mâna pentru voce, pentru a fi unite contra pismașilor lor, așa și noi.

Iubiți săteni, cari suntem sânge din sângele nostru, să ne dăm mână cu mână cei cu inima română și așa fiind din adâncul inimei să rugăm pe Marele Mucenic Gheorghe Patronul nostru pentru că cu mijlocirea sa către Dumnezeu să ție în veci Banca noastră!

CRONICA

10 Maiu la Risipiți

Astăzi, la orele 10 dimineața, s'a oficiat un Te-Deum la biserica Sf. Nicolae din comuna *Risipiți-Gorj*, de către Sfinția-Sa părintele *Nicolae Risipițeanu*, parohul comunei. Au asistat: elevii școalei în frunte cu d-nii învățători: *I. Rădulescu*, *I. Iacob* și *St. Nicolaescu*, d. *I. P. Ciuta*, primar, împreună cu consiliul comunal; d. *N. Predescu*, secretarul comunei; d. *Florea Rădulescu*, perceptor și sătenii din comună. Corul școalei, sub conducerea învățătorului *Nicolaescu*, a cântat „*Mulți ani trăiască*” și „*Imnul național*”.

După terminarea serviciului religios, elevii așezați pe 2 rânduri, având în mijloc drapelul, au pornit în marș prin comună.

cântând marșuri patriotice. La glasurile lor înălțătoare, satul ieșise din monotonia unei zile obicinuite și cărduri, cărduri, săteni și sătence, copii și fetițe, eșeau întru întâmpinarea lor. La răspântii, unde poporul eră în mai mare număr, școlarii se opreau și intonau „Imnul regal“ în ascultarea respectuoasă a asistenței, vestind astfel norodului, că azi e cea mai mare zi a Românilor.

Serbări școlare

În zina de 10 Maiu, orele 10 a. m., s'a oficiat la biserica Cuvioasa Paraschiva din Tg.-Frumos, de către *P. C. Economu N. Dărăngă*, înconjurat de întregul cler din oraș, un Te-Deum la care au luat parte toate autoritățile din localitate.

Răspunsurile au fost date de un cor improvizat, condus de d-ra *Eugenia Stroescu*.

La sfârșit, părintele *Dărăngă*, ținū o cuvântare ocazională, arătând întreita însemnătate a acestei sărbători.

Totul se termină la orele 12, când lumea se împrăștie în sunetele muzicei și ale uralelor.

*
* * *

Ce zi frumoasă mai fuse și ziua de 8 Maiu a. c., pentru ospitalierii gospodari ai frumoasei comuni Gura-Teghi, ce este așezată tocmai la piciorul Penteleului, pe valea Băscei Rosilei; prin impunătoarea serbare națională, ce s'a făcut pentru amintirea zilei de 8 și 10 Maiu.

Imprejurul școalei, Piatra-Corbului-Gura-Teghi, se află atâta lume, cât nu-mi închipuiam să văd într'o vale ca aceasta! În mijlocul acestei mulțimi, se găseau învățătorii școlilor: Piatra-Corbului, Băsceni, Broasca, Nehoiaș, Nehoiu și Păltineni, toți cu elevii școalei și cu steaguri.

Serbarea s'a dat sub președenția d-lui revizor școlar Petre Șerdinescu, însoțit fiind de mai mulți învățători și preoți, veniți din comuni mai depărtate.

După cuvîntul de deschidere, ținut de d. *Stănciulescu*, învățător local, urmează programul, făcându-se alternativ cântece naționale, recitări de poezii ca: *10 Maiu*, *Scumpă țară Românească*, *Ploconul lui Peneș*, *Sus inima Români*, *Florin și Florica*, dialog, și câteva anecdote pentru distrarea lumii.

Ia apoi cuvîntul d. revizor școlar, vorbind despre însemnătatea zilei de 8 și 10 Maiu, pentru învierea națiunii Române. Urează pentru familia Regală.

La fine se joacă de școlile cercului oina, dându-se premii de către d. revizor școlar elevilor învingători, precum și celor ce au recitat poezii.

D. Lemnaru

învățător, com. V. Muscelului.

Cercuri culturale

În ziua de 13 Martie a. c., s'a ținut un interesant cerc cultural la școala din comuna Schela Cladovei, jud. Mehedinți.

La ședința intimă a vorbit d-na *Maria Virt*, învățătoare în comuna Vârciorova, despre: „*Lucrul manual în școala primară. Ce loc trebuie să ocupe. Ce caracter trebuie să aibă*“.

S'a început apoi la ora 2 ședința publică, la care au luat parte un mare număr de săteni.

Conferința a fost deschisă de d. *G. Bazavan*, președintele cercului, care a vorbit despre: „*Obiceiurile păgânești sau Credințele deșarte*“.

Au vorbit: d. *Presura*, învățător la școala Gutu, despre: „*Portul Național*“.

D. *G. Georgian*, învățător, diriginte al școlii din comuna Schela Cladovei, a vorbit despre: „*Obligatoritatea învățământului*“.

Apoi elevii clasei a III și a IV conduși de d-ra *Ecaterina G. Georgian*, învățătoare în postul II la această școală, au executat cu mult succes piesa: „*În sat la noi*“.

După piesă, publicul a ascultat pe d-ra *Ecaterina G. Georgian*, care a vorbit despre: „*Industria casnică*“.

*
* *

În ziua de 20 Martie s'a ținut ședința cercului cultural „*Sever*“, în cătuna Gura-Văii, comuna Schela-Cladovei, județul Mehedinți.

Dimineața a avut loc ședința intimă, în care d-ra *Ecaterina G. Georgian*, învățătoare în comuna Schela Cladovei, a dezvoltat subiectul: „*Mijloacele cele mai nemerite prin care putem avea ordine și disciplină în clasă*“.

Ședința publică s'a deschis la ora 2 p. m. în prezența unui numeros public.

Au vorbit: d. *Bazavan*, învățător, comuna Bresnița, despre: „*Muncă și economie*“.

D-ra *Maria T. Georgescu*, învățătoare locală, despre: „*Biserica*“.

D. *Presură*, învățător, comuna Gutu, despre: „*Beție*“.

D-ra *Ecaterina G. Georgian*, despre: „*Rolul familiei în educația copiilor*“.

Apoi d. *G. Georgian*, învățător, comuna Schela Cladovei, despre: „*Mestesugarii în genere*“, continuă arătând importanța fabricelor de ciment, var, a carierei de piatră din Gura-Văii și termină aducând mulțumiri de recunoștință d-lui Constantin Gârleșteanu, care e proprietarul și care înființând aici un frumos centru industrial, a adus mare folos sătenilor din Gura Văii și celor din satele vecine.

Ședința s'a ținut până la ora 5, când toți s'au retras foarte mulțumiți.

Mișcarea culturală la sate

Cercul cultural Mogosești-Jitaru-Olt ține cea din urmă ședință pe anul 1910—1911, în comuna Bircii, așezată pe valea pârâiașului Negrișoara. În ședința intimă care se ține de dimineață, d. *Iliescu Constantinești* dezvoltă subiectul: „*Ce rost și ce însemnătate poate avea sugestia în educație?*“

La ora 12, luăm masa la colegul Stoicescu, învățător local, care are cea mai frumoasă casă din sat în stil țărănesc și cu gospodăria bine și estetic întocmită.

La ora 2 p. m., se începe ședința publică sub cerul liber. Vorbește d. *D. Marinescu-Bălțați*, despre: „*Dragostea de neam și patrie*“, cu exemple și în cuvinte bine alese. *D. Trantescu-Bălțați*, arată că patria nu se poate cunoaște decât în școală, de aci datorită ce o au părinții de a-și trimite copiii regulat.

Pr. *D. Popescu Negreni*, vorbește despre: „*Beție*“, arătând urmările triste ale alcoolismului îndemnând pe săteni să se ferească de a mai bea băuturi alcoolice.

Pr. *I. Stănculescu-Potcoava*, vorbește despre: „*Dragostea de biserică*“, în cuvinte pe înțelesul poporului și cu exemple din Biblie.

Conferințele au fost alternate cu următoarele coruri și recitări: *Plugar și Ostaș* (cor); *Cântecul lui Tudor Vladimirescu* (cor); *Deșteaptă-te Române* (cor); *Ion Bobârnac* (monolog); *Muncă, economie și prevedere* (dialog).

Mijlocul cel mai nemerit prin care se pot atrage sătenii la cercuri sunt piesele de teatru, muzica, gimnastica cu jocurile naționale și hora cu lăutar, după terminarea ședinței, la care vin flăcăi și fete unde pe lângă horă, se pot alege și cu câteva cunoștințe. În timpul verii, când e frumos, ședințele să se țină sub cerul liber.

Iliescu Constantinești.

Serbare școlară

La șcala din comuna Albești-Teleorman, s'a dat o frumoasă serbare școlară în onoarea zilei de 10 Maiu, pentru a atrage și distra publicul.

Serbarea a început la orele 4 p. m. De dimineață am asistat la Te-Deum, împreună cu elevii școlii și toate autoritățile comunale locale. Au avut loc producții, ca: recitări de poezii, dialoguri, coruri pe una și pe două voci egale, mișcări gimnastice cu steagulețe combinate cu cântece, executate de elevi și dansuri naționale.

Serbarea a început prin „*Imnul regal*“ pe două voci, cântat de elevi, succedat de cuvântarea subsemnatului: „*Insemnătatea zilci de 10 Maiu*“. Publicul care a asistat în număr foarte mare, a rămas pe deplin mulțumit de cele văzute și auzite la serbare

Traian Th. Constantinescu

inv.-dirig.

Conferință școlară

Cea dintâiu conferință a învățătorilor reuniți cu preoți, a avut loc în această localitate în ziua de 28 Noembrie 1910. Președintele fiind venerabilul învățător Ionescu și numărând între membrii cercului și pe cel mai valoros revizor școlar, d. Ion Mrejeriu.

Dimineața a avut loc la biserică un serviciu religios cu sobor, corul școlai a dovedit munca depusă de învățătorul Gr. Vlad. A urmat ședința publică la care au asistat toți membrii cercului. Conferința d-lui Gr. Vlad, despre: „Plantele furagere“, apoi a preotului Petru Gavril; iar d-na Eugenia Mrejeriu a ținut conferința sa despre: *Economia casnică*. Corul școlai condus de d. Diaconiță și de d. Gr. Vlad, s'a produs cu cântece patriotice, reușind foarte bine.

Adrian Gh. Lazarlu

Învățător

Sfințire de biserică

În ziua de 10 Fevruarie (Sf. Haralambie), a avut loc sfințirea bisericii *Sf. Treime*, din cătunul Poiana Mierlei, comuna Ogretin, județul Prahova, plasa Zelitiu.

O mare aglomerație de lume din satele vecine: Cerașu, Drajna-de-Sus, Drajna-de-Jos, Ogretinul Cătunul. Râzezi, Poșești, Văleni-de-Munte, etc., neavând loc în biserică și în curte au mai stat oameni și pe drum. Biserica se află în condițiile cele mai bune atât tâmpla cât și pictura; iară față de poporul acelei biserici în prezent este destul de încăpătoare dar poate puțin timp rămâne mică.

Acest sfânt locaș este construit de zid prin stăruința locuitorilor din cătunul Poiana Mierlei și a locuitorilor din comunele vecine. Iară din tot comitetul acelei biserici au stăruit mai mult neobositul și vrednicul de laudă d. Tudorache Vulpe, din acel cătun, Poiana Mierlei și al doilea Niculae Ionescu (Salaoru), din comuna Râzezi, care a donat toată pictura acelei biserici.

Ion Popescu

Cântăreț, Drajna-de-Sus.

Instalare de paroh

În ziua de 15 Fevruarie 1911, a avut loc instalarea noului paroh Gheorghe Radu Efrosim, la nona parohie Sf. Niculae Cântești, din comuna Drajna-de-Sus, plasa Drapa, jud. Prahova.

MULTUMIRE

Subsemnatul, diriginte al școlai din Tg. Berești, aduc mulțumire publică d-lui Constantin Stăncescu, care a donat pentru școala de adulți din localitate, o lampă în valoare de 20 lei.

Gh. Strățulescu

Diriginte

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE

287 titluri a 500 lei

90	3940	7157	9524	12100	14767	18490	21222	25232	28404	31869	35139
233	4179	7211	9807	12241	15379	18637	21360	25380	28473	32426	35265
309	4287	7309	9899	16312	15407	18783	21583	25504	28553	32458	35273
420	4330	7318	9918	12416	15518	18827	21707	25698	28650	32665	35289
823	4412	7421	10046	12622	15685	18920	21939	25781	28775	32874	35472
959	4622	7467	10074	12718	15756	18937	21963	25832	28800	32923	35486
1086	4835	7477	10139	12784	15808	18965	22500	26148	28941	33006	35556
1097	4884	7576	10200	12892	16026	19088	22678	26177	29033	33309	35627
1482	4912	7802	10374	12915	16216	19277	22742	26290	29047	33320	35788
1511	4920	7956	10404	12937	16415	19382	22769	26305	29165	33435	35883
2021	4974	8012	10571	13020	16501	19731	22933	26609	29212	33388	35977
2145	5039	8292	10632	13053	16536	19749	22982	26750	29384	33910	35984
2188	5260	8607	10639	13288	16906	20155	23092	26777	29497	34215	
2189	5362	8721	10641	13504	16968	20240	23301	26873	29896	34361	
2617	5490	8971	10705	13785	17142	20622	23393	26890	29924	34108	
2742	5628	9033	10764	14041	17254	20727	23418	26897	30238	34496	
2750	5774	9078	11216	14047	17391	20740	23626	27152	30276	34552	
2759	5931	9147	11271	14051	17430	20809	23650	27348	30339	34562	
2790	6370	9222	11305	14071	17463	20810	24149	27566	30516	34571	
3449	6564	9255	11324	14102	17464	20994	24212	27789	30775	34611	
3458	6592	9300	11664	14172	17512	21055	24281	27854	31079	34680	
3462	6775	9418	11834	14173	17834	21084	24599	27986	31084	34705	
3718	6824	9450	11945	14418	17838	21107	24705	28176	31088	34731	
3755	6921	9490	11996	14494	17941	21276	24706	28184	31186	34874	
3860	7137	9510	12098	14689	17987	21278	25017	28204	31735	34942	

Plata acestor titluri, purtând cuponul No. 35 din 1 Ianuarie 1912 și următoarele, precum și plata cuponului No. 34 din 1 Iulie 1911 se va face cu începere de la 1 Iulie 1911.

- în România: la Casieria centrală din București și la administrațiile financiare în județe;
- Berlin: la Direction der Disconto Gesellschaft și la d. S. Bleichröder;
- Frankfurt p/M: la Direction der Disconto-Gesellschaft;
- Paris: la Banque de Paris et des Pays-Bas.

Tabloul de numerele titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1894, imprumutul de 120.000.000 lei, eșite la sorți la traquerile precedente și neprezentate la rambursare până 19 Martie (1 Aprilie) 1911

titluri a 5.000 lei

No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți	
	Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul
86429	Septem.	1910	88540	Septem.	1910	90271	Septem.	1910	90790	Septem.	1910
86832	"	"	88713	Martie	"	90311	"	"	90886	"	"
86841	"	"	88787	Septem.	"	90413	"	"	91312	"	"
86705	Martie	"	88869	Martie	"	90490	"	"	91314	"	"
87381	Septem.	"	88992	"	"	90543	"	"	91401	"	"
88260	"	"	89118	Septem.	1909	90570	"	"	91583	"	"
88269	"	"	89407	Martie	1910	90608	"	"	92172	"	"
88364	Martie	"	89708	"	"	90773	"	"	"	"	"

titluri a 2.500 lei

72646	Septem.	1910	78372	Septem.	1910	80888	Martie	1910	82991	Septem.	1910
72861	"	"	78834	"	"	81122	Septem.	1909	83092	Septem.	1909
72986	"	"	78864	"	"	81269	"	1910	83932	Martie	1910
73082	Martie	"	79018	"	"	81377	"	"	84299	Septem.	1910
73101	Septem.	"	79023	"	"	81537	"	"	84312	"	"
74113	"	"	79076	"	"	81599	Martie	"	84343	"	"
74214	"	"	79234	"	1909	81838	Septem.	"	84356	"	"
74331	"	"	80023	"	1910	81965	"	"	84404	"	"
74435	"	"	80123	"	"	82008	"	"	84750	"	"
74931	"	"	80136	Martie	"	82202	Martie	"	85142	"	"
75162	"	"	80266	Septem.	"	82219	Septem.	1909	85176	"	"
76037	"	"	80291	"	"	82223	Martie	"	85188	"	1909
76164	"	"	80350	"	"	82215	Septem.	1910	85423	"	1910
76944	"	"	80583	"	1909	82407	Martie	"	85464	"	"
77291	"	"	80699	"	1910	82419	Septem.	"	85759	"	"
77538	"	"	80721	"	"	82674	"	"	85866	"	"
78026	"	"	80836	"	"	82732	"	"	86098	"	"
78276	"	"	80846	"	"	82829	Martie	"	86387	"	"
78361	"	"	80864	Martie	"	82921	Septem.	"	"	"	"

CEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ

N. MISCHONZNIKY

Furnisor
al
Curței
Regale

București
Strada
Colței
No. 7

CEL MAI MARE DEPOZIT DE
INSTRUMENTE MUZICALE

Piane și Pianine

Cele mai renumite din
toată lumea. Peste 100 piane tot-
deauna în depou

GRAMOFOANE

Perfecționate și
PLĂCI

„PERFECTION“

Inregistrate de cei mai mari Artiști
din Țară și Străinătate

Cântece Naționale noi având cel mai mare succes în toată țara

VIORI montate cu abanos. Model Amati sau Stradivarius cu arcuș, lei 16.00
COBZE complete cu coarde 5 doage lei 9.50 in 7 doage lei 11.—
TAMBALE montate dela lei 34—50, aceleași de nuc dela lei 38—50.
ARMONICI cu 2 rânduri, 19 clape, 8 basuri cu tonuri de oțel bronzat lei 30—35. De oțel, lei 38—50.
MANDOLINE ITALIENE lemn de palisandru 19 doage, fața ornată lei 14.
CLARINETE cu lei 12.50, cu lei 14.—și cu lei 18.
FLAUTE lei 6.50, lei 8.50, lei 12.—cu 6 clape lei 12.50, și alte flaute fine, bucata dela 20—500.

CEREȚI CATALOAGE GRATIS ȘI FRANCO
COMENZI SE EFECTUEAZĂ PROMPT ÎN TOATĂ ȚARA